

Svarsjournal

Publikationsnamn	Utvecklingsstöd till filmproduktion
Namn	Anonym
Datum	2023-05-31 21:45:42
Sökande - Företagets namn	TakeOff Video AB
Sökande - Organisationsnummer (Personnummer om enskild firma)	556225-9878
Sökande - Postadress	Gamla vägen 5G
Sökande - Postnummer och ort	Örebro
Sökande - Namn till kontaktperson	Jonas Moberg
Sökande - E-post till kontaktperson	jonas@takeoff.se
Sökande - Telefon till kontaktperson	0706175743
Sökande - Företagets kontonummer för stödutbetalning (glöm inte eventuellt clearingnummer)	5332-1052245
Om produktionen - Produktionens titel eller arbetstitel	Otänkbart
Om produktionen - Ansökt belopp	100 000 SEK
Om detta är en upprepad ansökan ska du nedan kortfattat beskriva hur projektet utvecklats sedan den förra ansökan. Är detta första gången du söker stöd för produktionen, lämna fältet tomt. Utveckling i korthet sedan eventuell tidigare ansökan	<p>Vi beviljades stöd för vårens utvecklingsarbete av manus med stöd av extern konsult och för att etablera kontakt med potentiella samarbetspartners för produktion och distribution. Sammanfattningsvis har vi i stort följt den plan vi presenterade i vår ansökan, men där vi efter lärdomar under processens gång flyttat en del av arbetet med manus och kontakter till pitchrelaterat arbete som moodboard, pitchdokument, uppdaterat synopsis, budget och inspelningsplan.</p> <p>För en mer detaljerad beskrivning av utvecklingen hänvisar vi till vår redovisning.</p>
Övrigt Har du något du vill berätta i samband	Vi kan konstatera att den utvecklingsplan som

<p>med ansökan som inte framgår i bilagorna, skriv det här.</p>	<p>vi presenterade vid förra ansökan, där förhoppningen var att redan i höst kunna ägnas oss åt bl.a. casting, var en smula optimistisk. I stället ser vi att höstens arbete består i fortsatt manusutveckling efter inkommen feedback med mål att ha en ny version av manuset klar innan årsskiftet, utveckling av pitchrelaterat material och möten och diskussioner med potentiella samarbetspartners – dels de kontakter vi etablerat och som visat intresse, dels ytterligare aktörer.</p> <p>OBS: Vår bilaga 1 var för stor för att bifogas i detta formulär och skickas i stället direkt till jerry.eriksson@regionorebrolan.se</p>
<p>Dina personuppgifter Vi ser till att dina personuppgifter alltid är skyddade hos oss och att behandlingen följer både gällande dataskyddsregler (GDPR) samt interna riktlinjer och rutiner.</p>	<p>Ja, jag har läst och godkänner ovanstående gällande mina personuppgifter</p>

Otänkbart

En romantisk komedi

av Jonas Moberg

Take Off
Gamla vägen 5G
70227 Örebro
0706-175743
jonas@takeoff.se

3/4 2023
Version 2

STILLSAMT
HAVSBRUS
UPPTONING

1 EXT. STRAND - SKYMNING 1

YLVA (29) har intensiva ögon, ett intelligent ansikte och axellångt mörkt hår.

2 EXT. SOMMARHUSETS TOMT - SKYMNING 2

VIKTOR (29) har drömska ögon, ett vänligt ansikte och kort mörkblont hår.

3 EXT. STRAND - SKYMNING 3

Det är en varm, klar sommarkväll. Solen sjunker mot havets horisont.

Ylva står på den klippiga stranden och ser ut över vattnet.

4 EXT. SOMMARHUSETS TOMT - SKYMNING 4

En bit upp från stranden sitter ett tjugotal gladlynta människor i trettioårsåldern runt ett långbord med rester av grillad måltid och halvfulla glas.

Viktor sitter vid ena kortsidan och ser ut över vattnet.

5 EXT. SOMMARHUSETS TOMT OCH STRAND - SKYMNING 5

En mäktig klippa reser sig mellan stranden där Ylva står och tomten där Viktor sitter.

TITEL

6 EXT. SOMMARHUSETS TOMT - SKYMNING 6

SORL och GLASKLIRR.

MARCUS
Eller hur Viktor?

MARCUS, krallig och självsäker, sitter med armen om REBECKA, söt och fnittrig. Den mer nedtonade CHARLIE sitter mittemot. Alla tittar på Viktor som frånvarande blickar ut mot havet. Marcus sticker ett finger mellan revbenen på Viktor.

MARCUS (CONT'D)
Earth is calling!

VIKTOR
(sprätter till)
Aj! Va?!

Rebecka gapskrattar.

7 EXT. STRAND - SKYMNING 7

Rebeckas SKRATT (O.S.) hörs ner på stranden.

Ylva tittar upp mot sommarhuset och tar ett djupt andetag.

8 EXT. SOMMARHUSETS TOMT - SKYMNING 8

MARCUS
...ni måste gå dit, deras dumplings
alltså, försök hitta såna i
Sverige!

REBECKA
Och jag pratade med en kines, en
som jag känner, och hon sa att
kinamat i Sverige det finns typ
inte där borta.

CHARLIE
Nej dom vet inte ens vad
vattenkastanjer är.

MARCUS
Eller som i New Delhi, ni vet det
där stället längst ner på Janpath?

Charlie och Rebecka nickar. Viktor ler osäkert.

MARCUS (CONT'D)
Där finns det naan-bröd. Fattar ni?

VIKTOR
(alldeles för
entusiastiskt)
Ja, precis!

Alla tittar förvånade på Viktor.

Marcus viskar något till Rebecka som fnissar.

Ylva kommer gåendes till bordets andra kortsida där BORIS sitter med ett berusat leende på läpparna.

BORIS

Ylva! Vart tog du vägen?

Ylva klappar Boris på axeln, öppnar en flaska öl och tittar på ett hänglande par och några som sjunger falskt till en gitarr.

BORIS (FORTS.) (CONT'D)

Vilken sommarkväll. Och inga myggor!

Viktor lutar sig fram mot de andra.

VIKTOR

Har ni ätit såna då, vad heter dom...

REBECKA

Audition är om bara några veckor!
Aaa!! Liksom.

MARCUS

Jag kom in på Beckmans en gång.

REBECKA

Är det sant?

VIKTOR

(till Rebecka)
Filmas det på TV eller?

MARCUS

Men jag tackade nej. Konst kan inte läras ut.

CHARLIE

Jag trodde du var webbdesigner?

Viktor tittar tomt på de andra. Han reser sig och går upp mot huset.

MARCUS

Ska du gå och lägga dig eller?

Viktor vänder sig gåendes om.

VIKTOR

Nejnej, jag... eh... ska...

Rebecka fnissar. Charlie tittar oroligt efter Viktor.

I mitten av bordet står ANNE, gravid och överkäck, med sin gitarr och spelar låtar som de andra ska gissa vilka det är. Hon spelar en melodi och vänder sig mot Ylva.

ANNE

Ylva! Nu är det din tur!

Anne spelar, nynnar och tittar förväntansfullt på Ylva.

YLVA

Nåt med U2 kanske?

ANNE

EEEE!

(skrattar)

Det är ju Coldplay!

YLVA

Är inte det samma sak?

Skratt.

ANNE

Boris, den här då!

Anne spelar och nynnar för Boris.

Ylva tittar tomt på allt skrattande och sorlande.

9 INT. SOMMARHUSET, BADRUM - SKYMNING 9

Viktor borstar tänderna noggrant.

Han stannar upp och betraktar ledsamt sin spegelbild.

Ett VINDSPEL PINGLAR TILL från vardagsrummet (O.S.).

10 INT. SOMMARHUSET, KÖK - SKYMNING 10

Den nedstigande solen skiner in genom köksfönstret. Ylva kommer in från altandörren. Hon ställer sig med ölflaskan och en chipsskål och ser ut på sällskapet ute på gården.

YLVA

(till sig själv)

Vilken föreställning man är med i.

"All the world's a stage..."

Javisst, men kunde vi då inte passa på att spela ut lite grann? Vara mer ärligt tillgjorda? Spela ihop i vår konstruerade teaterpjäs Livet.

(MORE)

YLVA (CONT'D)

Inte mala på såhär halvdant
allihopa. Fan kunde inte allt få
bli en ordenlig jävla wagneropera!

11 INT. SOMMARHUSET, VARDAGSRUM - SKYMNING 11

Viktor kommer ut från badrummet och hör någon prata i köket.
Han smyger genom vardagsrummet som angränsar till köket.

12 INT. SOMMARHUSET, KÖK/VARDAGSRUM - SKYMNING 12

YLVA (FORTS.)

Sjunga ut alla myllrande,
undertryckta känslor i bombastiska
crescendon?

Viktor blickar oroligt in på Ylva medan han försöker öppna
altandörren utan att ge sig tillkänna.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)

(sjunger högt)

Holà! Hé! Monsieur l'Hôtelier?!

Viktor sprätter till och råkar stöta mot vindspelet som ger
ifrån sig ett öronbedövande pingel.

Ylva och Viktor ser på varandra.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)

Chips?

VIKTOR

Va? Nej, tack, det, jag, ska...

YLVA

Jag är inte sinnessjuk.

VIKTOR

Nej jag hörde ingenting.

YLVA

Jag är inte ens full.

VIKTOR

Det är lugnt, jag... det...

YLVA

Eller lite, kanske.

Ylva tar ett chips och tittar på Viktor.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)

Goda.

VIKTOR

Ja, nej, tack, men, dom, jag...

En skrattsalva hörs nerifrån långbordet. Gitarren börjar spela och alla stämmer in i en WINNERBÄCK-LÅT (O.S.).

Viktor tvekar. Han stänger dörren och går försiktigt in i köket.

VIKTOR (FORTS.) (CONT'D)

Vad är det för smak?

YLVA

Salt.

Viktor smakar ett chips.

Ylva öppnar en flaska öl och ger honom.

VIKTOR

Det är Vickning.

Ylva tittar på honom.

VIKTOR (FORTS.) (CONT'D)

Chipsen, alltså.

YLVA

Den är ljummen.

Viktor tittar på Ylva.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)

Ölen, alltså. Men det ska den vara, har jag hört.

Viktor tar en klunk av ölen och sneglar på Ylva.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)

Varför jag står här och pratar med mig själv? Vi kan väl säga att jag inte känner något oemotståndligt sug efter att delta i ytterligare ett Winnerbäck-medley.

Viktor ler.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)

Du heter Viktor?

Viktor nickar och ser osäkert på Ylva.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)
Ylva.

Ylva höjer sin ölflaska.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)
Skål.

Viktor höjer sin ölflaska.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)
För?

VIKTOR
För? (...) Jaha... för, ja.. jag
vet inte... kanske... för oss
som... inte vill sjunga med.

Ylva ler.

De klingar ihop sina ölflaskor, sneglar på varandra och
dricker varsin klunk.

YLVA
Ja, jag stod nyss och glodde på
havet. Alla gillar havet. Små
Kaspar Friedrichar står överallt
och drömmar sig bort. Varför gillar
vi människor att stå och glo havet?

Viktor rycker på axlarna, men försöker.

VIKTOR
Det känns kanske... ensamt. Jag vet
inte. Alltså ensamt men bra också,
på samma gång. Kanske?

YLVA
Eller så känns det överjävligt och
det är ett allmänmänskligt drag att
behöva gotta sig i självömkan?
Eller så tycker vi om att havet får
oss att inse hur obetydliga vi är,
som ett välgörande motargument mot
vår megalomaniska självuppfattning?
Eller så är havet en externaliserad
traumatisk barndomsupplevelse som
vårt undermedvetna igenkänner och
vill återbekanta sig med i en
själslig regressionsprocess?

VIKTOR
Ja, jo... Eller...

Ylva tittar på Viktor.

VIKTOR (FORTS.) (CONT'D)
Nej det, jag vet inte, det är väl
kanske nåt om... längtan, kanske?
Jag tänker kanske att vi längtar
efter något... mer, och havet är
liksom stort, och, du vet, mäktigt
och vi kan inte kontrollera det,
och så tycker vi om att sitta där
för då blir den där längtan ändå på
nåt sätt, vad heter det...

YLVA
Konkret.

VIKTOR
Ja, precis.

YLVA
Så man slipper tänka på det.

VIKTOR
Ja, man bara...

VIKTOR (CONT'D) YLVA
...känner. ...känner.

Deras blickar möts hastigt.

De står tysta bredvid varandra.

Ylva ler osäkert. Viktor skrattar nervöst.

VIKTOR (CONT'D)
Kanske. Jag vet inte. Det är väl
olika.

YLVA
Eller inte.

VIKTOR
Va? Nej? Ja. Det... Nej, vi
kanske... jag... borde gå tillbaks?

YLVA
Varför det? Jag menar, egentligen?

VIKTOR
Ja, nej, det, dom... kanske...
undrar...

Viktor går mot altandörren.

VIKTOR (FORTS.) (CONT'D)
Du ska inte med då?

YLVA
Jag måste fortsätta konversationen
(...) med mig själv. Vi var inte
riktigt klara.

VIKTOR
Nehe, okej, förlåt.

Viktor öppnar altandörren. Sorlet från gården tränger in.

Ylva ser på honom.

Viktor vinkar dumt och går ut.

Ylva står kvar och tittar efter honom.

13 EXT. SOMMARHUSETS TOMT - SKYMNING 13

Viktor stannar mitt på gräsmattan. Han betraktar alla som
pratar och skrattar därborta vid bordet.

Han ser upp mot huset.

14 INT. SOMMARHUSET, KÖK - SKYMNING 14

Ylva ser hur Viktor tittar upp mot henne.

15 EXT. SOMMARHUSETS TOMT - SKYMNING 15

Viktor vänder riktning och går mot stranden.

16 EXT. STRAND - SKYMNING 16

Solen har precis doppat sig i horisonten och sprider ett
sagolikt vackert sken.

Viktor stannar vid vattnet och tittar ut över havet.

Ylva kommer ner mot stranden och får syn på Viktor.

Viktor lystrar spänt bakåt.

Ylva går långsamt fram till honom och ställer sig bredvid, nära.

De vänder sig mot varandra.

De ser på varandra.

Havsvågorna slår mjukt mot klipporna.

Ylva lyfter sakta handen mot hans kind.

Viktor lägger sakta sin hand på hennes skuldra.

Deras kroppar, deras läppar närmar sig sakta varandra.

De blundar.

MARCUS
NAKENBAD!!

Viktor och Ylva skjuts ifrån varandra som om de fått en elstöt.

Marcus och alla de andra kommer springande ner på stranden.

De kastar sina kläder och plaskar skrattandes ner i vattnet.

Marcus drar i Viktor så att han tappar balansen och ramlar ner i vattnet.

Ylva går bort från stranden.

Viktor står dyblöt i vattnet och tittar efter Ylva.

Ylva går med snabba steg upp mot huset.

17

EXT. SOMMARHUSET - DAG

17

Det är strålande sol. Framför huset står fyra bilar som man är i full färd med att packa in i.

Viktor väntar vid en kombi som Charlie målmedvetet packar intill bristningsgränsen.

Ylva står vid en bubbla som utan framgång försöker starta.

Ylva och Viktor sneglar på varandra men aldrig samtidigt, deras blickar möts inte.

MOA kliver ur framsätet på bubblan och svär. Hon dricker det sista ur en burk folköl, skär sönder den med en fickkniv och lägger sig vant under bilen för att laga något med hjälp av den sönderskurna burken.

Anne kommer ut med ytterligare väskor som hon ger till Charlie med ett litet fniss.

De två andra bilarna är färdigpackade. Alla går omkring och pussar och kramar farväl.

Viktor skrattar nervöst och kramar stelt alla som kramar honom.

Ylva spelar halvhjärtat med i allt entusiastiskt hejdåande.

De två bilarna kör iväg.

Anne tittar stolt på när Charlie till slut lyckas få ihop kombins baklucka utan att behöva trycka det minsta.

CHARLIE

590 liter lastutrymme är allt som behövs!

ANNE

Åh Charlie, vad du är duktig!

Charlie öppnar baddörren.

CHARLIE

(till Viktor)

Men du kanske får pressa lite.

Viktor tittar in i baksätet. På andra sidan berget av leksaker sitter den sockersöta men sturska AMELIE (5) i en bakochframvänd barnstol och blänger på honom.

Boris kommer från stranden med blöta håriga ben och ett jovialiskt leende.

BORIS

Hur går det Moa, får du liv i din älskling?

Moa mumlar fram svordomar under bilen.

Viktor lyckas inte trycka in sig i kombin. Charlie börjar envist packa om. Anne skrattar.

Boris tittar på Ylva och sedan på Viktor.

BORIS (CONT'D)

(till Viktor)

Du kan åka med oss, annars?

För första gången denna morgon möts Viktors och Ylvas blickar.

CHARLIE
 Stockholm via Örebro? Det blir ju
 en omväg. Det här går fint.

Bubblan brakar igång och brummar hackigt.

MOA
 Alla som ska med, in, nu!

Boris rycker på axlarna och sätter sig i bubblans
 passagerarsäte.

Viktor står tafatt kvar vid kombin.

Ylva tvekar men sätter sig i baksätet på bubblan.

Viktor och Ylva ser på varandra.

Så dundrar bubblan iväg.

18 INT. KOMBIN - DAG

18

Viktor lyckas pressa sig in till mitten av baksätet. Charlie
 fyller på med allehanda leksaker.

Amelie lutar sig fram och tittar ner mot Viktors skrev.

AMELIE
 Har du stånd?

VIKTOR
 Va?!

Charlie och Anne sätter sig i framsätet.

CHARLIE
 Sitter ni bra därbak barn?

ANNE
 Åh, bilresa! Vad mysigt!

19 INT. BUBBLAN - DAG

19

Bilstereons ARABISKA HIPHOP dränks i motordånet när Moa
 pressar bubblan till en hastighet långt över vad den borde
 klara av.

Boris vänder sig om och tittar spefullt på Ylva.

BORIS
Så? Vad hände igår?

20 INT. KOMBIN - DAG 20

Bilstereon spelar GULLAN BORNEMARK. Charlie kör långsamt och försiktigt.

Viktor tittar oförstående på Anne som ser pillemariskt på honom.

VIKTOR
Vadå hände?

21 INT. BUBBLAN - DAG 21

YLVA
Det hände väl ingenting?!

Boris säger något till Moa som överröstas av ljuddämparens muller. De skrattar.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)
Va?! Va sa ni?!

22 INT. KOMBIN - DAG 22

Anne fnissar förtjust och Charlie ler i backspeglarna.

Amelie pekar på Viktor.

AMELIE
Mamma, han rodnar, titta!

ANNE
(skrattar)
Nejmen Amelie! Inte retas så!

23 EXT. BOSTADSHUS, NACKA - DAG 23

Bubblan står på högljudd tomgång vid ett högt bostadshus.

Ylva får kindpussar av Boris och en vink från Moa. Bubblan puttrar iväg och Ylva går in i bostadshuset.

24 EXT. HYRESHUS, ÖREBRO - DAG 24

Kombin står parkerad vid ett anspråkslöst lägenhetshus.

Viktor får kramar av Charlie och Anne. Han vinkar in i baksätet och tycker precis att Amelie ger honom fingret.

Kombin glider iväg. Viktor går in i hyreshuset.

25 INT. YLVAS LÄGENHET - DAG 25

Ylva kommer in i sin minimala tvåa som är estetisk stökig med konstaffischer, böcker och anteckningsblock.

Hon tittar igenom posthögen av dagstidningar, räkningar och kulturtidskrifter.

YLVA
Så mycket text, så lite tid.

26 INT. VIKTORS LÄGENHET - DAG 26

Viktor kommer in i sin trerummare som är sparsamt inredd. I hallen står dock ett vackert vitrinskåp.

Han tänder skåpets lampa och tittar in på den mantaliga armé av små dvärgsoldater som står uppradade på glasskivorna.

27 INT. YLVAS LÄGENHET - DAG 27

Ylva öppnar sin väska. Hon packar upp några få klädesplagg och desto fler operaskivor, pjäser och böcker om teater.

YLVA (FORTS.)
Nej! Imorgon ringer vi Thomàs, vår ovärderliga kontakt i kultursidornas Mecka. Han kommer då förklara att anledningen till att han ännu inte hört av sig är att texterna vi skickade in var av sådan drabbande kvalitet att han var tvungen att hämta sig först.

28 INT. VIKTORS LÄGENHET, BADRUM - DAG 28

Viktor fyller tvättmaskinen med smutstvätt från väskan. Han är så disträ att han utan att märka det också lägger in några CD-skivor.

29 INT. YLVAS LÄGENHET, KÖK - DAG 29

Ylva slevar upp kaffe i sin presskanna och fyller på med hett vatten.

YLVA

Efter ytterligare ohämmat beröm fixar han heltidstjänst. Bah! När inget av det inträffar tröstsveper dagens sjunde kopp kaffe, ger upp försöken att bli hänförd av senaste cd-drösen pretentiös nutida plingeliplong musik och frossar i stället Lidl-mazariner framför Buffy the Vampire.

30 INT. VIKTORS LÄGENHET, KÖK - DAG 30

Viktor knäpper på vattenkokaren och håller teblad i sin tekanna. Hans blick förlorar sig i fjärran och han fortsätter att fylla tekannen med på tok för mycket teblad.

31 INT. YLVAS LÄGENHET, KÖK - DAG 31

Ylva pressar aggressivt ner kaffet i kannan.

YLVA

Därefter rycker vi upp oss från populärkulturträsket och ringer alla andra stackare som vi bombarderat med våra desperata försök till kulturjournalistisk. När inte heller någon av dom svarar återstår att framhärda på denna ensamma kammare och skriva, skriva, skriva!

32 INT. VIKTOR LÄGENHET, VARDAGSRUM - DAG 32

Viktor vattnar sina växter med det rykande vattnet från vattenkokaren.

33 INT. YLVAS LÄGENHET, KÖK - DAG 33

Ylva slår näven i diskbänken.

YLVA (FORTS.)

MEN DET HÄNDE JU INGENTING! Och det som hände betydde ingenting.

(MER)

YLVA

Fylleslag. Romantisk chimär. Naiv

fadäs. Utsiktsslösa drömmierier.

Tyst. (...) Tyst!

34 INT. VIKTORS LÄGENHET, VARDAGSRUM - DAG 34

Viktor sjunker ner i en insutten fåtölj med sin tekopp och blickar ut genom fönstret.

Från hörlurarna till CD-freestylen strömmar en smäktande countryballad.

35 INT. YLVAS LÄGENHET - DAG 35

Ylva sjunker ner bakom skrivbordet med sin kaffekopp och blickar ut genom fönstret.

Från stereons högtalare strömmar en smäktande aria.

NEDTONING

36 EXT. HEMTJÄNSTCENTRAL - DAG 36

Tidig, solig morgon. Den hjälmprydda Viktor parkerar cykeln framför en byggnad med skylten "ÖREBRO KOMMUN - HEMTJÄNST".

37 INT. HEMTJÄNSTCENTRAL - DAG 37

Lokalen är sliten med beigeorangea väggar och ålderstigna soffor. Ett halvdussin kvinnor varav de flesta i övre medelåldern sitter med kaffemuggar och pratar i munnen på varandra.

Viktor smyger förbi in i ett angränsande litet rum fullt med pärmar, scheman och medicinburkar. Han letar fram en medicinlåda och en tjock nyckelknippa.

Han smyger tillbaka och är precis vid ytterdörren när FIFFI (52) får syn på honom.

FIFFI
(med påtaglig närkingska)
Nejmen Viktor är du tillbaka?

Alla kvinnorna nickar halvhjärtat mot Viktor.

FIFFI (FORTS.) (CONT'D)

Va roligt för dig ja du ska veta att du har varit saknad inte av oss här precis men av brukarna och du missade visst personalfesten vi spela bowling?

VIKTOR

Ja, det...

FIFFI

Ja oj vad skoj vi hade men inga strikes direkt nej men jo men visst vet ni brukarna dom pratar om dig och Viktor hit och Viktor dit ja kära nån du vet hur man charmar dom gamla du!

Fiffi vänder sig mot kollegorna.

FIFFI (FORTS.) (CONT'D)

Se jag tror det är nåt dant när det kommer unga killar till dom, då blir dom gamla alldeles saliga, lite mesig är han förstås han Viktor det är väl därför man aldrig ser honom med nån flicka men artig är han och ser ni det värdesätter dom gamla och det är inte konstigt det, gammal hederlig artighet det är inte alldeles vanligt det idag inte mina barn dom...

Viktor smyger ut medan Fiffi fortsätter pladdra.

38

INT. YLVAS LÄGENHET - DAG

38

Ylva ligger i sängen och stirrar med flackande pupiller på den inramade affischen av Birgit Nilsson i full operamundering som hänger på väggen.

Väckarklockan ringer och hon sätter sig tvärt upp.

YLVA

Så bra att vi fick en välgörande natts sömn och inte låg och grubblade på oväsentligheter, tack så mycket tack, tack. Nu är det i alla fall äntligen morgon och vi ska ringa Thomàs och nej just det ingen annan utan koncentrera oss på vår inlindade karriär och inget

(MORE)

YLVA (CONT'D)

annat och ingen annan bra bra tack
tack.

39 INT. YLVAS LÄGENHET, KÖK - DAG 39

Ylva pressar aggressivt ner kaffet i presskannan.

YLVA (FORTS.)

Vi ska vara svala, säkra,
intellektuella, värdiga.

40 INT. YLVAS LÄGENHET, BADRUM - DAG 40

Ylva borstar tänderna hårt och snabbt. När hon pratar sprutar tandkräm på den redan tandkrämsprickiga spegeln.

YLVA (FORTS.)

Inte inställsamma. Inte flamsiga.
Inte fnittriga.

41 INT. YLVAS LÄGENHET - DAG 41

Ylva tar på sig sina kläder med ryckiga rörelser.

YLVA (FORTS.)

Lugna, respektingivande, JÄVLIGT
attraktiva på arbetsmarknaden.

42 INT. YLVAS LÄGENHET - DAG 42

Ylva står mitt i rummet med sin smartphone i handen.

YLVA (FORTS.)

Det är dom som har något att vinna,
inte vi. Lugn och fin. Nej inte
fin. Sval. Reserverad men inte
avståndstagande. Öppen men inget
rövslickeri. Mystisk men inte
tillgjord. Intresseväck... Tyst.
Ring nu. Ring. Nu.

43 INT. AKUPUNKTURSTUDIO - DAG 43

THOMÅS (55) ligger på mage på en brits med akupunktur nålar
dinglandes på sin stora, närapå nakna kropp.

Rummet är skumt av rökelse. På väggarna hänger anatomiska planscher och tavlor med motiv från österländsk mytologi. En liten stereo spelar stillsam musik.

Thomàs svettas och tittar oroligt mot sin fotsida där AKUPUNKTÖREN, en kortväxt asiatisk kvinna, för in en nål i hans häl.

Plötsligt hörs en BOMBASTISK MELODI.

Thomàs rycker till, sträcker sig efter sin väska och gräver fram sin mobil. Akupunktören skakar på huvudet.

THOMÀS
(dåsig)
Ja hallå?

44

INT. YLVAS LÄGENHET - DAG/INT. AKUPUNKTURSTUDIO - DAG

44

YLVA
Godmorgon, detta är Ylva Dahlbeck.

THOMÀS
Vem?

YLVA
Vi har ännu inte setts, men snart
nog så...

THOMÀS
(avbryter)
Jaha?

YLVA
Ja, jag har skickat texter till
dig, kulturjournalistiska...
texter. Till din mail.

Thomàs grymtar.

YLVA (CONT'D)
Och med post...

THOMÀS
Va?

YLVA
Ja, så... jag tänkte ringa och
höra... om du läst dom...

THOMÀS
Vilka?

Akupunktören suckar.

Ylva tar ett djup andetag.

YLVA
Mina enastående essäer!

Akupunktören trycker in en nål i Thomàs stortå.

Thomàs sätter sig spikrakt upp.

THOMÀS
Carmens saknad? Giovannis åtrå?

YLVA
Ja... just dom.

Thomàs är plötsligt pigg och energisk.

THOMÀS
Ja men dom var inte så dumma. Inte dumma alls. Jävlar vad hungrig jag är. Möt mig på Woodys om en halvtimme.

Thomàs lägger på.

YLVA
Var nånstans?!

Ylva springer till sin dator för att googla fram Woodys.

Thomàs gungar provande med kroppen.

THOMÀS
Jo, men nu känns det nog lite bättre ändå...

Akupunktören tittar misstroget på honom.

45

INT. INGAS LÄGENHET - DAG

45

Viktor dammsuger i en lägenhet fylld av gammeldags möbler, aldrig använt porslin och smakfull konst.

INGA (85) vakar över att Viktor inte glömmer någon vrå. Hon är smal och senig men livfull och stark. När han stänger dammsugaren ger hon honom en klapp på kinden.

INGA

(med tysk brytning)

Käre Viktor! Du ser hur smutsigt
här var. De där vikarierna de bara
drar med den där några gånger och
tror det blir bra.

Viktor ler.

De går in i köket. Viktor ställer undan dammsugaren.

INGA (FORTS.) (CONT'D)

En av dom gick ut på balkongen och
började att blossa. Va? Och dom
röker såna fåniga cigaretter. kein
Stil. Oleksáandr, han rökte
cigariller. Långsamt, angenehm
rökte han.

Viktor lyfter på locket till en aluminiumform som står på
diskbänken och ryggar tillbaks med en grimasch.

Inga kikar ner på den gråbruna köttfärsklumpen.

INGA (CONT'D)

Lever den?

VIKTOR

Det har den nog aldrig gjort.

Viktor håller potatisen i en kastrull och mosar i en klick
med smör. Oxjärpen och såsen håller han i en stekpanna, river
i lite färsk morot, kryddar och spär ut med grädde.

INGA

Vi måste dammsuga också.

VIKTOR

Det har vi redan gjort.

INGA

Äsch då!

Inga drar ner sina byxor och sätter sig vid köksbordet.

INGA (FORTS.) (CONT'D)

Men berätta nu om din semester! Var
den solig? Har du varit glad? Är du
kär?

VIKTOR

Soligt har det varit.

INGA

Det var soligt när jag och
Oleksáandr träffades. Sol varenda
dag.

Viktor tar fram ett fodral och sätter sig på huk framför
Inga.

INGA (FORTS.) (CONT'D)

Kära Viktor du är snäll och köper
med dig grodbakelser i eftermiddag
så vi kan fira att du är tillbaka!

Viktor ger med van hand Inga en spruta insulin.

VIKTOR

Kära Inga, vad skulle doktorn säga
om jag bjöd på såna sötsaker?

INGA

Äsch! Dom vet inte vad en bakelse
är. Dom kan bara med sina piller.
Titta!

Inga pekar på köksbordet där en hög med piller ligger.

INGA (FORTS.) (CONT'D)

Jag behöver en bakelse att skölja
ner dom här med!

VIKTOR

Jaja, inte kan jag rå för hur en
grodbakelse väljer att hoppa
omkring just i eftermiddag.

46

EXT. WOODYS CAFÉ - DAG

46

Ylva kommer springandes och får syn på Thomàs som sitter
försjunken i en bok framför en tallrik med matrester och tre
urdruckna espressokoppar.

Ylva sätter sig mittemot. Thomàs tittar frågande upp på
henne.

YLVA

Jag kanske är sen? Det var väl idag
du menade?

Thomàs bara tittar på henne.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)

Carmen... Giovanni...

Thomàs lutar sig tillbaka och granskar Ylva.

THOMÀS
Vad vill du ha?

YLVA
Jag är redo. Ge mig vad som helst.
Try me!

THOMÀS
Kaffe?

YLVA
(skrattar nervöst)
Kaffe? Jaha? Ja, jag...

THOMÀS
(ryter mot en servitör)
Hallå!! En till till mig, och en
till damen här!

Thomàs börjar bläddra i en tjock pärm.

YLVA
Jag läste din artikel om
nyöversättningarna av Rilke.
Fantastiskt intressanta. Jag önskar
jag kunde tyska så att jag också
fick...

Thomàs slutar tvärt att bläddra.

THOMÀS
Kan du inte tyska?

YLVA
Jo, alltså kan och kan, men... inte
på den nivån, känner jag att jag...

THOMÀS
Det är lönlöst att översätta. De
kunde lika gärna låta bli.

YLVA
Jo, fast...

THOMÀS
Ja?

YLVA
Hagbergs Shakespearetolkningar
skulle jag inte vilja vara utan.

Servitören serverar dem varsin dubbel espresso.

THOMÀS
Engelska är inte tyska.

YLVA
Nej, det förs...

THOMÀS
Det är en frijazzkonsert på Glenn
Millers ikväll. Gå på den och
skicka 2000 tecken. Den blir kall.

Thomàs pekar på espresson.

Ylva sveper espresson och reser sig.

YLVA
Du har texten imorgon när du
vaknar.

47

INT. RUNES LÄGENHET - DAG

47

Viktor har stoppat om RUNE, en genomsur gammal man, med
filtar och kuddar i soffan framför TV:n.

VIKTOR
Vad vill du se idag då Rune?

RUNE
Helvetes helvete...

Viktor går till bokhyllan och söker bland ett tjugotal gamla
VHS-kassetter, alla romantiska komedier.

VIKTOR
Breakfast at Tiffany's?

Rune grymtar irriterat.

VIKTOR (CONT'D)
Maid in Manhattan?

Rune grimascherar med avsmak.

VIKTOR (CONT'D)
Notting Hill?

Rune muttrar knappt hörbart och sjunker ner lite i soffan.

Viktor ler och sätter filmen i bandspelaren.

VIKTOR (CONT'D)

Du har varm choklad där på bordet,
och så ringer du om det är något.

Rune muttrar men ger Viktor en kort förnöjsam blick.

Viktor blir stående bredvid Rune medan inledningen till
filmen går igång.

Ljudet från filmen fortsätter in i:

48 EXT. ÖREBRO, GATA - DAG 48

Viktor cyklar med ljudet från filmen alltjämt spelandes i
sitt huvud. Han ser plågad ut.

49 INT. YLVAS LÄGENHET - KVÄLL 49

Ylva vandrar av och an i sin lägenhet.

YLVA

Jazz?! Varför just jazz?! Och
improvisationshelvetesjazz
dessutom! Jag hatar improvisation!
Hur ska jag kunna begripliggöra
sånt kaos? Hur ska jag kunna
formulera någonting av
intellektuellt värde ur sådant
meningslöst myller av... ljud
och... blipp och blopp?

50 INT. VIKTORS LÄGENHET - KVÄLL 50

Viktor öppnar vitrinskåpet och stoppar omsorgsfullt ner
dvärgarna i en väska.

51 INT. YLVAS LÄGENHET - KVÄLL 51

YLVA (FORTS.)

...ingen struktur, ingen
berättelse, ingen form. Bara
konstanta oljud som vägrar upphöra
och bara låter och låter och jag
har ju inte ens hans nummer så HUR
FAN SKA JAG DÅ KUNNA RINGA OM JAG
ENS VILLE DET OCH DET VILL JAG
INTE!

52 INT. SPELLOKAL - KVÄLL

52

I en skum gillestuga står Viktor, Charlie och deras jämnåriga vänner ANTON, HJALMAR och NIKLAS runt några sammanslagna bord. Framför dem är ett helt landskap med små modeller av arméer, fordon och fästningar.

Vännerna slår med tärningar, diskuterar och bläddrar i tjocka regelhäften. Endast Viktor står bortvänd och oengagerad.

CHARLIE

De 50 överlevande från din trollarmé förpassas till det underjordiska fängelset där de förtärs av likmaskar inom fem månvarv om ingen undsättning ges.

ANTON

Shit också. Kan jag inte upprätta kontakt med slottet? Med dimma eller nåt?

CHARLIE

Sorry, trollen får inte kontakta dimmästaren när de ligger i anfall.

Viktor vänder sig mot bordet.

VIKTOR

Du kan offra trollsmycket till dimmästaren för att blidka honom.

CHARLIE

Kan han?

VIKTOR

207 paragraf 3. Men då måste du slå minst en åtta, annars förbrukas din dimma och du förlorar trollsmycket.

ANTON

(uppspelt)
Jag chansar!

Viktor betraktar hur hans vänner samlas runt Anton som slår med tärningen. Resultatet får Anton att förkrossad segla ner på golvet medan de andra skrattar kärvänligt.

53 INT. GLEN MILLERS CAFÉ - KVÄLL

53

En kvartett står i ett hörn och tokspelar frijazz.

Ylva sitter inklämd i det överfulla lilla caféet och ser sig förskräckt omkring. Män i övre medelåldern lyssnar med spöklikt orörliga kroppar, endast några skospetsar rör sig i takt med den hysteriska basgången.

54 INT. SPELLOKAL - KVÄLL

54

CHARLIE
Så hur blir det?

Viktor märker att de andra tittar på honom.

CHARLIE (FORTS.) (CONT'D)
Ska dvärgbefälet agera?

VIKTOR
Förlåt, vadå?

CHARLIE
Alvspionerna har infiltrerat din säkerhetstjänst, vad blir din nästa order?

VIKTOR
Hörrni, jag är ledsen men det här går inte, jag mår konstigt... ni får... spela klart utan mig.

HJALMAR
Va?!

NIKLAS
Så får man inte göra!

ANTON
Vi är i level fyra, då måste vi ju börja om!

55 INT. GLEN MILLERS CAFÉ - KVÄLL

55

Jazzmusiken har blivit än mer kaotisk. Musikerna blåser och slår på sina instrument.

Ylva tränger sig mot utgången.

56 INT. SPELLOKAL - KVÄLL

56

VIKTOR
Ni får väl dela upp krigsbytet mellan er... eller slå om det... jag vet faktiskt inte.

Viktor går mot trappan.

ANTON
Men då faller hela min strategi.

NIKLAS
Tre timmars spel åt helvete!
Schysst!

HJALMAR
Krigsbrott! Krigsbrott!

CHARLIE
Lugna er! Jag ska prata med honom.

- 57 EXT. GLEN MILLERS CAFÉ - KVÄLL 57
Ylva flyr ut och bort från jazzmusiken.
- 58 EXT. SPELLOKALEN - KVÄLL 58
Viktor flyr ut och bort från spellokalen.
- 59 EXT. GLEN MILLERS CAFÉ - KVÄLL 59
Ylva plockar upp sin smartphone och går snabbt uppför gatan.
- 60 EXT. SPELLOKALEN - KVÄLL 60
Viktor kämpar med cykellåset som inte vill gå upp när Charlie kommer ifatt honom.

VIKTOR
Kan inte allting bara få vara som
vanligt?

Charlie lyssnar förvånat på Viktors plötsliga talförhet.

VIKTOR (FORTS.) (CONT'D)
Det finns dom som vill bli
fotbollsspelare, eller astronauter.
Dom som vill tjäna massa pengar. Om

(MER)

VIKTOR
dom får som dom vill och det enda
jag vill är att ingenting ska
hända, är det verkligen för mycket begärt då?

CHARLIE
Men låt bli och ring henne då.

VIKTOR
Vem?

CHARLIE
Eller har hon ringt?

VIKTOR
Varför skulle hon ha ringt?

CHARLIE
Ja, men då så.

Cykellåset går upp.

CHARLIE (CONT'D)
Men... kan det inte vara värt ett försök ändå?

Viktor tar på sig sin hjälm.

CHARLIE (CONT'D)
Det var ju ett tag sen nu, det där med Frida.

VIKTOR
Tre år på torsdag.

CHARLIE
Jo, precis... och ja... det kanske är dags att, du vet, gå vidare?

Viktor sätter sig på cykeln.

VIKTOR
Ledsen att jag förstörde kvällen.

CHARLIE
Lägg av. Nu får vi en ursäkt att spela tre timmar extra.

Viktor besvarar halvhjärtat Charlies leende och cyklar iväg.

61 INT. PUB - KVÄLL

61

Ylva går till ett bord där Moa sitter bredvid Boris som har ansiktet begravt i armarna och hulkar högljutt.

Ylva sätter sig och tar en klunk av Moas whiskey.

Boris tittar upp med tårdrypande ögon.

BORIS

Ylva! Det gör så ont! Hon försköt mig!

Boris sjunker hulkande ihop igen. Ylva tittar undrande på Moa som rycker på axlarna och gör en grin-grimasch. Det är inte första gången Boris ger efter för stora känslor.

Ylva tar en ny klunk av Moas whiskey.

MOA

Du det är inte vatten precis!

YLVA

Okej Moa, han Viktor, vet du något om honom?

Moa ler road.

MOA

Inte mycket. Han bor i Örebro, jobbar på nåt ålderdomshem tror jag.

YLVA

Utmärkt! Mera?

MOA

Jag tror han håller på med typ rollspel. Du vet World of Warcraft, fast på riktigt, med små leksakssoldater och så.

YLVA

Tack. Det borde räcka för att förvisa honom från mina tankar.

MOA

Tänker du på hans händer? Eller hans läppar? Eller kanske hans tänder som biter hårt i din bröstvårta?

YLVA

Det är du som är nymfomanen här.

MOA

Om du tänder på honom spelar det väl ingen roll om han leker Sagan om Ringen på fritiden?

YLVA

Jag tänder inte på honom!

MOA

Det är väl bara att dejta honom och se vad som händer?

YLVA

Varför skulle jag spendera tid åt någonting så uppenbart utsiktslöst?

MOA

Jag mässar hans nummer.

Moa tar fram sin mobil.

YLVA

Bara det att vi sitter här och diskuterar bevisar att det inte är äkta kärlek. I så fall hade det inte funnits allt det här tvivlet och ältandet och skiten och då hade vi stått kvar där på stranden när ni andra flamsade omkring!

MOA

Och haft vild sex på klipporna med vågorna skvalpandes mot era heta kroppar!

Ylvas smartphone pinglar till när Moas SMS når fram.

Ylva sveper i sig det sista av whiskeyn.

62

INT. VIKTORS LÄGENHET, VARDAGSRUM - KVÄLL

62

Viktor sitter böjd under sin skrivbordslampa och målar en dvärg med en minimal pensel. Han darrar till på handen så att färgen hamnar fel.

Han lutar sig uppgivet tillbaks och tittar på dvärgen. Den surmulna lilla soldaten tycks stirra uppfordrande på honom.

63

INT. YLVAS LÄGENHET - KVÄLL

63

Ylva sitter böjd över sin laptop och skriver något som hon genast raderar. Skärmen blinkar tom och vit.

Hon lutar sig uppgivet tillbaks och tittar på affischen av Birgit Nilsson. Primadonnan tycks stirra uppfordrande på henne.

64 INT. VIKTORS LÄGENHET, SOVRUM - KVÄLL 64

Viktor ligger i sängen med hörlurarna och CD-freestylen.

65 INT. YLVAS LÄGENHET - KVÄLL 65

Ylva ligger i sängen med den nedslagna laptopen.

Plötsligt får hon liv i blicken, slår upp sin laptop och börjar intensivt att skriva.

66 INT. VIKTORS LÄGENHET, SOVRUM - KVÄLL 66

Viktor har till slut somnat. Han ligger på sin vänstra sida, med högra armen utsträckt som om han omfamnade någon.

67 INT. YLVAS LÄGENHET - KVÄLL 67

Ylva har till slut somnat. Hon ligger på sin högra sida, med vänstra armen utsträckt som om hon omfamnade någon.

NEDTONING

En RINGSIGNAL hörs. En ANDRA
RINGSIGNAL. En TREDJE RINGSIGNAL.

UPPTONING

68 INT. VIKTORS LÄGENHET - DAG/INT. YLVAS LÄGENHET - DAG 68

Viktor kommer ut från badrummet med handduk runt midjan och drypande hår. Han fumlar med sin mobil för att undvika vatten från att droppa på den.

Ylva står spänt mitt i sin lägenhet och lystrar i telefonen.

YLVA

Hallå?

Viktor för sin mobil till örat.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)

Viktor?

Viktor stannar upp när han får höra Ylvas röst i telefonen.

YLVA (CONT'D)

Hallå!

Ylva suckar besviket.

Viktor håller andan.

Ylva sänker mobilen.

VIKTOR

Hej.

Ylva blir stående med mobilen i handen.

VIKTOR (FORTS.) (CONT'D)

Hej! Hallå!

Ylva tittar på mobilen och för den till sitt öra.

YLVA

Hallå?

VIKTOR

Hallå! Hej!

YLVA

Hej! Jaha... Ja, det här är Ylva...
Dahlbeck. Vi sågs... häromdan,
häromveckan... "Vi som inte sjunger
med"

(...)

Hallå?

VIKTOR

Ja hallå hej! Det är Viktor. Du
ringde mig.

YLVA

Va?

VIKTOR

Du ringer mig. Nu.
(...)

VIKTOR (CONT'D)

Gick resan bra? Den där bilen
verkade... farlig.

YLVA

Jag överlevde. (...) Och du? Blev
inte sinnessjuk av alla käck
barnvisor? Eller ihjälbiten av det
där vampyrbarnet?

VIKTOR

Jag överlevde. Tror jag.

Ylva ler.

VIKTOR (CONT'D)
Ja, men, tack för... senast.

Viktor grimascherar åt sin idiotiska replik.

YLVA
Jaha, tack tack... själv.

VIKTOR
Har du... haft det bra sen...
senast?

YLVA
Jodå, jodå. I de bästa av världar
har jag utfört min främsta
karriärsbedrift hittills, men
förmodligen är det den sämre
världen som alltjämt gäller och jag
har gjort bort mig så till den grad
att jag aldrig mer får någon chans.
Inväntar min dom under dagen.
Tycker du om jazz?

VIKTOR
Kanske. Lugn jazz.

YLVA
Du ska inte till Stockholm nåt
snart? I helgen kanske?

VIKTOR
Va?

YLVA
Kunde vi ses?

VIKTOR
Ja, absolut!

YLVA
Kul! Ska vi säga på lördag, halv
sju, på Centralen, vid ringen?

VIKTOR
Okej?

YLVA
Fint! Då ses vi där. Ha det bra hej
då.

Viktor blir stående med telefonen i handen och ett leende på läpparna.

69 INT. YLVAS LÄGENHET - DAG 69

Ylva blir stående med mobilen i handen och ett leende på läpparna.

Plötsligt ringer mobilen och Ylva skriker förskräckt till. Hon ser på displayen vem det är och försöker snabbt lugna ner sig.

70 INT. THOMÀS LÄGENHET - DAG/INT. YLVAS LÄGENHET - DAG 70

Thomàs ligger halvnaken på en spikmatta med telefonluren vid örat.

Det lilla vardagsrummet är belamrat med böcker. Här och var skymtar också diverse ting som vittnar om nyandliga självhjälpsmetoder såsom mindfulness-DVD:s, massageredskap och yogakuddar.

THOMÀS

Du lyckades faktiskt skriva
någonting intressant om någonting
så ointressant som frijazz - inte
illa.

Ylva brister ut i stumma men vildsinta segergester. Hon stannar upp och spelar återigen svalt värdig.

YLVA

Det var gott att du fann min
artikel kvalitativ.

Thomàs andas ansträngt och spänner sin tunga kropp i försök att slappna av på de stickiga spikarna.

THOMÀS

Till och med kulturchefmadamen kan
komma och gilla den. Men med henne
vet man aldrig. Nu måste du följa
med på mingelfesten på lördag.

Ylva stelnar till.

YLVA

Nu på lördag?

THOMÀS

Jag vet, mingelfester är ett elände
som ingen begåvad människa får
någonting ut av. Men alla
talanglösa måste också ha något att
fördriva tiden med.

(MORE)

THOMÅS (CONT'D)

Och dessvärre är det alltid dom som
sitter på det där som ingen vill
låtsas om men alla vill åt -
cashen. Så det är bara dricka sprit
och hålla med rätt personer.

Thomàs försöker smärtsamt lägga sig tillrätta.

THOMÅS (FORTS.) (CONT'D)

Ja jag skickar inbjudan. Vi ses där
hej.

Ylva blir stående med ett upprymt, bekymrat uttryck i
ansiktet.

Thomàs försöker resa sig men skriker gällt till när spikarna
sticker honom. Han gör ett nytt klumpigt försök men tvingas
ge upp och blir hjälplös liggande.

71	EXT. ÖREBRO - DAG	71
	Sensommarsolen samsas med väldiga moln över Örebro.	
72	EXT. STOCKHOLM - DAG	72
	Väldiga moln samsas med sensommarsolen över Stockholm.	
73	EXT. ÖREBRO CENTRALSTATION - DAG	73
	Viktor kliver ombord på tåget, ovan som om det var en
rymdfarkost.	
74	INT. TÅG - DAG	74
	Viktor söker reda på sin plats och sätter sig.	
	I sätena snett framför Viktor sitter TVÅ TJEJER I
FJORTONÅRSÅLDERN. De tittar på honom, viskar något till
varandra och brister ut i gapfnitter.	
	Viktor skruvar på sig, sätter på sig sin CD-freestyle och
försöker koppla bort omgivningen till countrymusik.	
75	EXT. TUNNELBANEVAGN - DAG	75
	Ylva sitter och lyssnar på opera i sin smartphone, spänt
tuggandes ett tuggummi.	

Vagnen är full av passagerare. Snart märker Ylva att en ATTRAKTIV MAN står och flörtar med henne. Ylva slickar sig förföriskt om läpparna. Mannen intensifierar sitt flörtande och börjar gå mot Ylva.

Ylva för ut sitt tuggummi med tungan och smetar det på läpparna. Mannen stannar och tittar förbryllad på henne. Ylva snurrar gummit runt sin nästipp och gör märkliga porrgrimascher.

Tåget stannar och mannen flyr ut.

76 EXT. STOCKHOLM CENTRALSTATION - DAG 76

Viktor lämlar sig ut på den blåsiga perrongen och följer hopen av stockholmare in till .

77 INT. STOCKHOLMS CENTRALSTATION - DAG 77

Ylva ställer sig vid ringen, det runda räcket mitt i .

Viktor kommer in i och ser sig förvirrad omkring.

Stationsklockan har passerat halv sju.

Viktor går fram till ett blomsterstånd där det står en äldre MANLIG FLORIST och binder buketter.

VIKTOR

Ursäkta men vet du var "ringen"
ligger?

MANLIG FLORIST

(med bred stockholmska)
Porten till Södermalm och
Stockholm. Kvarteret Rektangeln.
Öppnat 82, ombyggt 96. På
artonhundratalet låg Piehls nya
bryggeri där.

VIKTOR

Okej... men var?

MANLIG FLORIST

Gröna linjen söderut, skanstull,
södra uppgången.

En yngre, KVINNLIG FLORIST dyker upp bakom axeln på sin kollega. Hon tittar vänligt på Viktor och pekar mot ringen i mitten av .

Viktor nickar tacksamt mot kvinnan och går mot ringen.

Viktor och Ylva får syn på varandra. Ylva börjar gå mot Viktor. Viktor saktar in. De ler och närmar sig långsamt varandra.

När de når fram till varandra sträcker Viktor ut armarna till en kram medan Ylva för fram sin hand till handslag.

Viktor skrattar nervöst till och vinkar fånigt.

YLVA

Några havererade toaletter?

Viktor tittar oroligt på sina byxor.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)

Nej på tåget, alltså... Eller signalfel? Spårändringar? Vagnbyten?

VIKTOR

Nej, det tror jag inte. Är jag sen?

YLVA

Nejnej. Så... Vad vill du hitta på? Vi kan gå till Stureplan, leka överklass och dricka öl för 90 spänn glaset. Eller gå till söder och leka bohemer. Och dricka öl för 90 spänn glaset. Här finns alla möjligheter.

VIKTOR

Ett fik kanske? Eller restaurang?

Ylva vill inget hellre.

YLVA

En pub, typ?

VIKTOR

(oroligt)
Visst.

YLVA

Jag vet en som är ok. Vi behöver inte stanna så länge. Jag ska mest säga hej... Alltså... Det går fort, jag lovar.

78 EXT. STOCKHOLM - DAG

78

Blåsten har tilltagit och det har börjar regna. Ylva kryssar vant mellan människorna i stockholmshopen medan Viktor stöter i folk och har svårt att hinna med Ylvas takt.

YLVA

Tycker du om Stockholm?

Viktor ser sig om i den gråa, stökiga staden.

VIKTOR

Ja, nej, det är väl... fint...

YLVA

Är du ofta här?

VIKTOR

Jo, ibland...

YLVA

Utbudet i Örebro räcker kanske inte så långt nej. Själv kommer jag från Ärna, en av alla charmiga sekteristiska byar utanför Uppsala. Så jag vet hur det är att bo i glesbygd.

VIKTOR

Jo, det är klart.

YLVA

Så fort jag fick chansen flydde jag utomlands, som alla andra i vår generation.

VIKTOR

Ja, precis.

79 EXT. KLUBB - KVÄLL

79

En dörrvakt stoppar Ylva och Viktor. Ylva försöker smyga till honom inbjudan. Vakten ser skeptiskt på dem.

YLVA

Ylva Dahlbeck.

(...)

Thomas bjöd mig.

DÖRRVAKT

Thomas?

YLVA
Ja, eller... Thomàs.

Dörrvakten öppnar motvilligt dörren och släpper in dem.

80

INT. KLUBB - KVÄLL

80

Inne på den hipa klubben spelas housejazz på hög volym. Överallt står svartklädda människor med champagneglas i händerna och skriker i varandras öron.

Ylva tar två glas och ger det enda till Viktor. De dricker och ser på varandra.

VIKTOR
(hick)
Viktor tittar på glaset och suckar
uppgivet.

VIKTOR (CONT'D)
Som med pommac.
(Hick)
Jag får alltid hicka när jag
dricker pommac.

YLVA
(road)
Pommac?

Thomàs träder fram och överraskar Ylva med kram och kindpuss.

THOMÀS
Klokt att du kom, fast här inte är
klokt.

Thomàs tittar misstroget på Viktor som ser liten och bortkommen ut bredvid den bastante Thomàs.

YLVA
Det här är Viktor, en vän.

THOMÀS
(bekymrat)
Poet?

VIKTOR
(hick)

YLVA
Nej?

THOMÀS
Gott! Följ med.

De kommer fram till ett ståbord där MARIE, en fryntlig kvinna i femtioårsåldern står och pratar med RICKARD, en butter gam i sextioårsåldern.

THOMÀS (CONT'D)
Detta är Ylva med frijazzrecensionen.

MARIE
Superb måste jag säga!

RICKARD
(viktigt)
Nu är ju frijazzen inte främst, som jag tolkar er, ett slags affektiv allegori. I själva verket är all form av dekonstruerad musik en konkret reaktion inom den diskurs som modern konstmusik ständigt konstituerar. Hur skulle ni uppfatta konserten ni åhörde såsom argument?

VIKTOR
(hick)

YLVA
Eh... Nej men den var ju ett tydligt ställningstagande för eh... ett uppluckrande av... struktur?

Rickard vänder sig besviken till Viktor.

RICKARD
Ni då, i egenskap av poet, vad anser ni att frijazzen uttrycker, rent språkligt?

Alla tittar på den vettskrämda Viktor.

Viktor ser sig villrådig omkring och får syn på ett par som dansar.

VIKTOR
Dans?

RICKARD
Dans?

VIKTOR
(hick)

RICKARD

Frijazzen som en språklig dans
kring den musikaliska vokabulärens
stela poser.

(till Ylva)

Var det så ni menade?

YLVA

Ja?

RICKARD

(plötsligt euforisk)

Musiken som idiom. Partitur som
poesi. Ackord som jamber,
trokéer...

Rickard fortsätter sitt resonemang vänd mot Marie och Thomàs.

Viktor signalerar till Ylva och går iväg mot toaletterna.

Ylva ser hur den uppstressade, hickande Viktor försvinner
ifrån henne.

81 INT. KLUBBTOALETT - KVÄLL

81

Toaletten är tjusigt svart och blank. Viktor står vid ett av
handfaten och blänger på sig själv i spegeln.

VIKTOR

(hick)

Han försöker hålla andan för att
kväva hickan.

VIKTOR (CONT'D)

(hick)

Han dricker vatten från kranen och gurglar.

VIKTOR (CONT'D)

(hick)

Han suckar uppgivet.

VIKTOR (CONT'D)

Var(hick)för?

82 INT. KLUBB, VID STÅBORDEN - KVÄLL

82

Ylva tittar undrande mot toaletterna.

Thomàs knuffar lätt till henne och nickar mot ett annat håll.

THOMÅS
Här kommer chefen.

HEDDA nästan vävar fram. Hon är av obestämbart ålder, kort med draculavit hud och morotsrött läppstift. Hon betraktar Ylva med en blick av sylvasst intellekt och outgrundliga fördömanden.

Ylva sträcker fram handen.

YLVA
Hej... Godkväll.

Hedda ser kyligt på Ylva utan att ha hennes hand.

YLVA (CONT'D)
Ylva Dahlbeck. Jag skrev frijazzartikeln.

Ylva sänker sin hand och flackar nervöst med blicken mellan Hedda och Thomàs.

YLVA (CONT'D)
Ja... om du har läst den alltså.
Thoma... Thomàs kanske har nämnt den?

HEDDA
Ni saknar kunskap. Men ni har språk.

Hedda lyfter ett förvånansvärt långt finger.

HEDDA (CONT'D)
Akta er. Språk är konkretiserad empiri. Känslor är utspädd sentimentalitet. Håll dem åtskilda.

Viktor spolar ur ett undanställt glas och fyller det med vatten.

Han försöker dricka upp och ner och undviker med nöd och näppe att spilla ner sig.

När han tittar upp står det en kvinna med stort rött hår och tittar uttryckslost på honom. Det är KRISTINA LUGN, men Viktor vet inte vem det är.

VIKTOR
(hick)
Viktor tittar på pissoaren.

KRISTINA
Jag är inte transvestit.

VIKTOR
Va? Nej, jag...

KRISTINA
Det var sån helvetes kö bara. Till
damernas. Har du en cigg?

VIKTOR
Nej... jag... dom tog... slut...

KRISTINA
Det är förbjudet att röka här.

VIKTOR
Jas(hick)så.

KRISTINA
Vad tycker du om det?

VIKTOR
Ja, nej, det....

KRISTINA
Moralfascism?

VIKTOR
Jo... jo det är klart..

Kristina ser sig vemodigt i spegeln.

KRISTINA
Om jag inte hade rökt så hade jag
kanske varit vacker?

VIKTOR
(hick) Ja.

Kristina tittar på Viktor.

VIKTOR (CONT'D)
Eller nej. Alltså... Jag måste...
Det...

Viktor flyr ut från toaletten.

84 INT. KLUBB, UTANFÖR TOALETTERNA - KVÄLL

84

Viktor stöter i en lång man som genast lägger sin hand på hans axel.

BJÖRN

Är det inte ljuvligt att skita?

Viktor tittar förskräckt på den pepparkaksbruna mannen. Det är BJÖRN RANELID, men Viktor känner inte igen honom.

BJÖRN (FORTS.) (CONT'D)

Tänk det är en njutning som välsignas alla här på jorden. Toaletteringen gör ingen skillnad på människor. Marilyn Monroe, Kronprinsessan Victoria, Jan Guillou, alla sitter de varje dag och stånkar ut långa, bruna korvar. Är det inte fantastiskt?

VIKTOR

Hickan försvann.

BJÖRN

Jo det är fantastiskt. Lättnaden efter en väl genomförd bajs är som efter en rymdresa till månen. Det är inte längre från jorden till månen än från ändtarmen till vattenklosetten. Det tar bara längre tid.

Viktor tittar mot ståborden och får syn på Ylva. Han lyckas kråma sig ur Björns grepp och smyger bort i riktning mot henne. Björn står kvar och fortsätter sin monolog.

85 INT. KLUBB, VID STÅBORDEN - KVÄLL

85

Ylva tittar mot toalettdörrarna och får syn på Viktor.

Ylva tar tag i Heddas hand och skakar den lugnt och bestämt samtidigt som hon stint tittar henne i ögonen.

YLVA

Jag är champagne. Jag är whiskey. Martini, pinot noir. Jag är alkohol. Drick mig. Nu måste jag gå. Adjö.

Thomàs tittar imponerad efter Ylva som vänder på klacken och går mot Viktor.

Ylva och Viktor lyckas hitta ett tomt bord i ett hörn längst in i klubben.

En kypare kommer fram med en bricka fylld av märkliga drinkar.

VIKTOR
Dom har inte öl?

Kyparen snöper på munnen men Ylva ler och beställer två öl.

De sätter sig mittemot varandra och tittar ut över de tjattrade, dansande klubbvästerna.

VIKTOR (CONT'D)
Går du ofta hit?

YLVA
Aldrig mer.

De ler mot varandra.

Kyparen kommer med två flaskor öl. De skålar och dricker varsin klunk.

Ylva pekar på Viktors hörlurar som hänger runt hans nacke.

YLVA (CONT'D)
Vad lyssnar du på?

VIKTOR
Nej... inget.

YLVA
Tystnad? Wow. Det finns inget mer finkulturellt än tystnad.

Hon visar med en gest att hon vill höra. Viktor tvekar men lindrar fram hörsnäckorna och lägger sin CD-freestyle på bordet.

Ylva ler åt hans ålderstigna apparat.

YLVA (CONT'D)
Görs dom där fortfarande?

VIKTOR
(ler)
Nej. Så var försiktig.

Ylva stoppar in ena hörsnäckan i sitt öra och räcker den andra till Viktor. De måste luta sig närmare varandra för att sladden ska räcka.

Ylva trycker på play och en vacker countryballad börjar spela.

Viktor tittar på Ylva, orolig för vad hon ska tycka.

Ylva sjunker ner med armbågen på bordet. Öronsnäckan ramlar ur Viktors öra. Han ler, stoppar tillbaks öronsnäckan och sjunker ner bredvid Ylva.

De sneglar på varandra och betraktar klubbens alla människor och ljud som blir avlägsna och överkliga till tonerna av den stillsamma countrymusiken.

Countrymusiken växer i styrka och fortsätter in i:

87

EXT. TEGNÉRPARKEN - KVÄLL

87

Regnet har upphört och lämnat asfalten blänkande blöt. Storstaden som förut var kaotisk, trång och fientlig, är nu inbjudande, oändlig och magisk.

Ylva och Viktor vandrar stilla sida vid sida i kvällssvärmen med varsin mezzaluna som de glupskt äter på.

VIKTOR

Du jag måste erkänna... jag har faktiskt aldrig varit här förut.

Ylva ser sig oförstående omkring.

VIKTOR (FORTS.) (CONT'D)

I Stockholm.

Ylva tittar fascinerad på Viktor.

VIKTOR (CONT'D)

Jag var i Köpenhamn en gång. Det är typ allt.

YLVA

Jag har aldrig varit i Örebro.

VIKTOR

Men överallt annars?

YLVA

Knappast. Ärna, London, Prag och en del resor har det väl blivit.

(MORE)

YLVA (CONT'D)

Men jag har inte bott i buddistiskt kloster eller arbetat som japansk sushikock eller räddat latinamerikanska barn. Jag tycker nog inte tillräcklig mycket om mig själv för att jaga efter självförverkligande så långt bort. Förresten är alla storstäder ganska lika. Den enda skillnaden mellan storstäder och byar är att här får man vara ifred. I Ärna kunde man inte ens hämta posten utan att behöva hälsa och prata. Det är därför alla flyttar till storstan, inte för att de söker sällskap, utan för att de vill vara ifred.

VIKTOR

Ja, det låter rätt lockande.

De tar varsin tugga.

VIKTOR (FORTS.) (CONT'D)

Men samtidigt blir det så många fler... folk... som man liksom inte kan.. förstå...

YLVA

Nej visst.

VIKTOR

Och ju fler såna normala människor jag träffar, desto konstigare känner jag mig.

YLVA

Men samtidigt... ju fler människor man träffar desto större chans blir det att man ändå till slut ska träffa någon som känns lika konstig som en själv.

De tittar på varandra.

Viktor och Ylva sitter på en bänk vid stadshuskajen. Framför dem sjunker solen ner i den glänsande Mälaren. Stadsljuden håller sig på avstånd. Vattnet kluckar. Inga andra människor syns till.

Ett andpar jagar varandra över vattnet. Till slut tröttnar de, vaggar upp på kajen och lägger sig tätt intill varandra.

Ylva och Viktor ler åt änderna och tittar på varandra. De håller kvar blickarna längre än vanligt.

Viktor skruvar på sig. Ylva kliar sig i nacken.

YLVA (FORTS.)

Vilken är det som är hona nu igen?
Är det den bruna?

Viktor rycker på axlarna.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)

Jag har hört att vissa honor biter
ihjäl hanarna om de inte parar sig
med dom tillräckligt snabbt.

VIKTOR

Jaha...

YLVA

Eller var det dagsländor kanske?
Salamandrar?

VIKTOR

Bor du här i närheten eller?

YLVA

Jovisst, däruppe. I en etta med
Anne Sofie von Otter och Ernst
Billgren.

Viktor hänger inte med.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)

Jag bor i Nacka. Atlasvägen på
Atlasberget. Det går bussar dit.

VIKTOR

Ja, nej, det, jag... åker väl
tillbaks snart.

YLVA

Till Örebro? Går det tåg så här
sent?

VIKTOR

Det gör det väl? Det är ju
Stockholm?

YLVA

Jo.

VIKTOR
Men det kanske är långt till
Centralen härifrån?

YLVA
Nej... den ligger precis där...

VIKTOR
Okej. Så bra...

YLVA
Mm...

89 EXT. STADSHUSBRON - KVÄLL 89

De går sakta mot Centralstationen.
Ylva sneglar på Viktor som ler nervöst.

90 EXT. UTANFÖR CENTRALSTATIONEN - KVÄLL 90

De stannar vid statyn utanför huvudingången.

YLVA
Ska du inte gå in och kolla om det
går några tåg?

VIKTOR
Nejnej, det är lugnt, jag kan vänta
annars, det är lugnt. Tack...
ändå...

YLVA
Okej. Vi ses då?

VIKTOR
Ja. Det var... fint... att se dig.

Viktor sträcker osäkert fram sin hand.

Ylva kramar om honom.

De omfamnas och blir stående lite längre än vad seden bjuder.

Han vinkar tafatt och börjar gå mot ingången.

Ylva står kvar och ser efter honom. Hon ska precis gå när
Viktor vänder sig om.

VIKTOR (CONT'D)
Ylva?

Ylva ser på honom.

VIKTOR (FORTS.) (CONT'D)
Du vill inte komma och hälsa på i
Örebro någon gång?

YLVA
Nästa helg?

Viktor ler. Ylva vinkar på samma sätt som han nyss gjort. Han vinkar tillbaks.

- 91 INT. STOCKHOLMS CENTRALSTATION - KVÄLL 91
- Centralstationens avgångstavla visar att det sista tåget till Örebro avgått.
- Viktor tycks märkligt oberörd av det uppkomna problemet. Han blickar ut över vänthallen där en handfull personer sitter eller ligger på bänkarna.
- Underskön operamusik tonas in och fortsätter i:
- 92 INT. TUNNELBANETÅG - KVÄLL 92
- Ylva sitter inklämd i en tunnelbanevagn knökfull av passagerare. Många pratar högljutt och det hörs berusad sång.
- Ylva blickar ut genom det svarta fönstret och tycks märkligt oberörd av allt runtomkring henne.
- Musiken fortsätter in i:
- 93 INT. STOCKHOLMS CENTRALSTATION - KVÄLL 93
- En blankögd UTELLIGGARE ler vänligt mot Viktor och visar med ena handen att bänken bredvid honom är ledig.
- Musiken fortsätter in i:
- 94 INT. YLVAS LÄGENHET - KVÄLL 94
- Ylva ligger på sin säng, lyssnar på den vackra arian och blickar upp i taket och bortom.
- Musiken fortsätter in i:

95 INT. STOCKHOLMS CENTRALSTATION - KVÄLL 95

Viktor ligger på bänken skavfötters med uteliggaren och blickar upp i taket och bortom.

NEDTONING

Musiken fortsätter men ändrar
ljusbild och går från att ha varit
inspelning till att nu bli live.

UPPTONING

96 INT. OPERA - DAG 96

På scenen sjungs och spelas den mäktiga arian.

Ylva sitter i salongen, uppslukad av handlingen och musiken.

I ett tyst parti av arian börjar hon plötsligt snyfta högljutt. Flera i publiken och på scen tittar förvånat åt hennes håll.

Ylva ler ursäktande och försöker samla sig.

Arian fortsätter. Men efter bara några ögonblick får Ylva ytterligare en löjlig spasm och grinar okontrollerat.

Musiken fortsätter in i:

97 EXT. ÖREBRO - DAG 97

Viktor cyklar, flyger, svävar fram genom ett solstrålande Örebro.

Musiken fortsätter in i:

98 INT. HEMTJÄNSTCENTRAL - DAG 98

I fikarummet sitter personalen med kaffet och väderpratet.

Viktor glider in och lyckas oupptäckt nå nyckelskåpet. När han vänder sig om står en man framför honom.

Musiken upphör tvärt.

GÖRAN, en Ken-dockaliknande man i medelåldern med tjockbågade glasögon, sträcker fram handen.

GÖRAN

Göran Larsson! Ser fram emot vårt
samarbete!

Viktor skakar oförstående Görans hand.

Fiffi kommer från fikarummet och fyller på sin kaffekopp.

FIFFI

...jag sa att nä det går inte för sig gubben min men envis är han som ett jädra ogräs men häutig altanen är snart klar hej du Viktor det här är Göran han ska gå bredvid dig men nej han är inte nyanställd han

(MER)

(FORTSÄTTER)

FORTSATT:

FIFFI (forts)
kommer från det där

carenågotingföretaget, kommunen

ska ju privatisera verksamheten och

Göran här är en såndära konsult

och...

GÖRAN

(vänligt)

Verksamhetscoach...

FIFFI

...ska väl rationalisera och effektivisera och allt vad de kallar det...

GÖRAN

(bryter in)

Alldeles riktigt precis utmärkt men jag är inte konsult, utan verksamhetscoach.

Fiffi tittar torrt på Göran.

FIFFI

(till Viktor)

Så Göran här han följer med dig på hembesöken under veckan och studerar hur du gör och så...

VIKTOR

Men kan int...

FIFFI

... och på lördag är det bowling igen så nu har du chansen men passa dig för vi andra vi har försprång nu du skulle sett Kristin
(ropar ut till fikarummet)
Eller hur Kristin! Det var jädrar i min låda inte dåligt av en halvblind gammal hemtjänstare...

Viktor tittar på Göran som plirar med ögonen.

99

INT. HEDDAS KONTOR - DAG

99

Ylva står framför skrivbordet i ett stort kontorsrum. Bakom skrivbordet sitter Hedda och läser på ett papper.

Tomàs vankar otåligt av och an i rummet.

Ylva försöker läsa in någon reaktion från Hedda, som knappt ser ut att andas.

Efter en evighet tar Hedda en mintgrön penna, ringar in ett kort stycke av texten och gör stora kryss över de övriga delarna. Hon håller upp pappret mot Ylva och pekar på det inringade stycket.

HEDDA

Språk.

Hedda gör en gest med handen mot alla de överkryssade delarna.

HEDDA (CONT'D)

Känslor.

100

INT. KULTURREDAKTIONEN, HISS - DAG

100

Hissdörrarna öppnas och Ylva och Thomàs kliver in.

Thomàs tittar ömt på Ylva som biter ihop.

Hissdörrarna stängs.

THOMÀS

Du...

YLVA

Jag vet. Jag hade chansen och jag sumpade den. Men jag kommer igen. Jag kommer alltid igen. En vacker dag så.

(MORE)

YLVA (CONT'D)

Kanske inte här på den överlägset bästa och mest ansedda kulturredaktionen, nejnej. Men det finns väl fler eller hur? Narviksbladet söker folk har jag hört. Kanske Orustnytt har behov av en desperat kulturyuppie?

Thomàs klappar henne faderligt på axeln.

THOMÀS

Det där var en av de mest positiva recensioner jag hört från vår goda finkulturmadam.

Ylva visar demonstrativt upp pappret med de stora kryssen.

Thomàs pekar på den inringade texten.

THOMÀS (FORTS.) (CONT'D)

Fyra rader. Det har aldrig hänt en debutant förut. Hon hatar de flesta texter som jag och alla andra skriver. Men så ibland får hon syn på det där som hon kallar för språk. Tro mig, nu sitter hon och njuter av att ha upptäckt dig.

Ylva tar in det han sagt.

YLVA

Tack. När jag är världsberömd författare och kulturjournalist - det är ju bara en tidsfråga - ska världen veta att det var du och ingen annan som upptäckte mig.

Ylva blinkar mot Thomàs som blir lite mållös.

101

INT. INGAS LÄGENHET - DAG

101

Viktor hjälper Inga att damma lägenheten. Strax bakom dem smyger Göran och studerar och antecknar på sin minidator. Viktor försöker att inte låtsas om honom men Inga slänger onda blickar åt hans håll.

Viktor dammar en liten Venus-staty.

INGA

Försiktigt med den. Oleksáandr köpte den till mig på Krim. Den måste ha kostat honom en förmögenhet. Men han gjorde allt för mig.

(MORE)

INGA (CONT'D)

Och jag för honom. När han tappade
sina solglasögon dök jag rätt ner i
havet efter dom.

VIKTOR

Var det inte hans hatt du dök
efter?

INGA

Jag blev biten av pirayor!

VIKTOR

Bränd av en manet var det väl?

INGA

Värst vad du ler och har dig idag
min Viktor.

Viktor rodnar.

INGA (FORTS.) (CONT'D)

Berätta nu om unga fraulein!

VIKTOR

Ingenting har hänt och ingenting
kommer att hända.

INGA

Viktor, jag överlevde stasi i
trettio år. Jag kan läsa ansikten.

VIKTOR

Du inbillar dig. Du har väl inte
glömt bort att du är senil?

GÖRAN

(harklar sig)

Ursäkta, ursäkta men vad är det som
ni gör nu?

Göran tittar uteslutande på Viktor.

GÖRAN (FORTS.) (CONT'D)

(fullt allvarlig)

Ja, vad ska jag anteckna det som.
Alltså, vilken del av
hemtjänstförfarandet är det som du
nu utför?

Inga och Viktor ser på varandra och brister ut i skratt.

102 INT. ATELJÉ - DAG

102

Ylva vandrar omkring i en liten utställningslokal med stora fönster och dörr mot gatan.

På väggarna sitter tavlor med en sällsam blandning av vattenfärgmålningar och uppklistrade kroppsdelar av gossedjur.

I det inre, angränsande rummet sitter Moa framför ett staffli och målar ben och armar till den halva kaningosekropp som hon limmat fast på duken.

YLVA

Tänk om det blir som med Paul?

MOA

Paul var en idiot.

YLVA

Jag vet! Men inte först.

MOA

Du blev bara förblindad av att han sjöng nåt av Schubert.

YLVA

Tänk om jag är förblindad den här gången också?

MOA

Det finns väl inget bländande med den här killen.

YLVA

Tycker du inte? Usch, tänk om det blir som med Jakop.

MOA

Jakop var en idiot.

YLVA

Ja. Han fällde inte ner toasitsen.

MOA

Nu var det kanske inte just det jag tänkte på.

YLVA

Det är en principalsak! Att inte fälla ner toasitsen är patriarkal tyranni och hygienisk vårdslöshet i en och samma handling.

(MORE)

YLVA (CONT'D)

Tänk om jag dras till idioter? Då måste Viktor också vara idiot?

MOA

Så du dras till honom?

YLVA

Jag vet inte! Jo. Nej. Det är... annorlunda.

Moa tar en kniv och halshugger en nallebjörn.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)

Tänk om det är jag som är en idiot? Det kanske är jag som förstör allt med mitt eviga babblande? Tänk om jag är oförmögen till det här? Jag kanske är fast i rollen som kulturell uttolkare av kärlekens

(MER)

(FORTSÄTTER)

FORTSATT:

YLVA (FORTS.) (forts)
manifestationer? Jag kanske av pur

vana objektifierar Kärleken? Och om jag finner den vara ett levande väsen som vill åt mig så stöter jag den tvångsmässigt ifrån mig? Som nåt slags kärleksallergi?

103

EXT. FIK - DAG

103

På en uteservering intill Svartån sitter Viktor, Charlie, Anne och Amelie i solskenet och fikar.

Amelie sörplar saft och stirrar på Viktor.

VIKTOR

Jag kan säga att jag blivit sjuk.

ANNE

Det är klart du inte ska.

VIKTOR

Tänk om det blir som med Frida.

CHARLIE
Frida var en idiot.

VIKTOR
Det kanske var jag som var en
idiot.

CHARLIE
Var det du som vänstrade med
Friskis och Svettis instruktören i
över ett år?

VIKTOR
Som sagt, det kanske var jag som
var en idiot.

CHARLIE
Men... jag förstår nog inte det
här. Är du kär i henne eller är du
inte kär i henne?

VIKTOR
Nejnej! Eller... Det är...
annorlunda.

Charlie tar fram penna och ett block.

CHARLIE
Vi gör en lista!

ANNE
Du och dina listor.

Amelie håller avsiktligt ut sin saft på bordet.

AMELIE
Oj jag spillde.

CHARLIE
Ingen fara gumman! Pappa hämtar
papper.

Charlie går iväg mot serveringen.

Anne lutar sig mot Viktor.

ANNE
Åh, fine Viktor vet du vad? Du är
en sån där fin, slät sten på botten
av en bäck. Du ligger där och
glimmar men det är ingen som ser
dig.

Anne skakar på huvudet och tittar sorgset på Viktor.

ANNE (FORTS.) (CONT'D)
 Men vet du vad? En dag kommer det
 någon och plockar upp dig. Och vad
 lycklig hon ska bli när hon inser
 att hon funnit en sån fantastisk
 ädelsten.

VIKTOR
 Jaha... Vad bra, tack...

ANNE
 Åh, du är så gullig!

Viktor stelnar till.

ANNE (FORTS.) (CONT'D)
 Oj, förlåt. Det var det Frida
 brukade hon säga, eller hur?

AMELIE
 Mamma jag vill ha en bulle till!

ANNE
 (med bäbisröst)
 Oj har du ätit upp hela bullen
 redan. Mamma köper ny.

Anne går iväg mot serveringen.

Amelie lutar sig fram mot Viktor.

AMELIE
 Du måste ligga henne.

VIKTOR
 Va?

AMELIE
 Du vill ligga henne eller hur?

Viktor ser sig olustigt omkring.

AMELIE (CONT'D)
 Tänk om du inte ligger henne och
 sen kan hon inte ligga? Det vore
 inte roligt.

YLVA
 Tvivlade Tosca? Carmen? Isolde?

MOA

Och hur gick det för dem?

YLVA

De gick åtminstone under för något äkta! De slösade inte bort sin korta tid på massa oväsentligheter!

MOA

Ni har ju inte ens haft sex.

YLVA

Sånt här ska man veta INNAN man har sex!

Det pinglar till från dörren och ett par i övre medelåldern går några försiktiga steg in i ateljén.

Moa reser sig och går leende mot dem.

MOA

Välkomna!

Paret tittar förskräckt på Moa som håller kniven i ena handen och nallebjörnens avhuggna huvud i den andra. De ler nervöst och snubblar skyndsamt ut igen.

105

EXT. FIK - DAG

105

Charlie kommer tillbaks och torkar upp den spillda saften. Amelie återtar sitt sockersöta jag.

Charlie börjar fylla i listan.

CHARLIE

Går hon på Friskis och Svettis?

VIKTOR

Väldigt roligt.

CHARLIE

Mår du bra när du är med henne?

Viktor ler och Charlie antecknar.

CHARLIE (FORTS.) (CONT'D)

Säger hon det där som Frida sa jämt, som du avskydde så? Att du är... söt?

VIKTOR

'Gullig' Nej. Inte än.

CHARLIE

Längtar du efter henne?

Viktor skruvar på sig.

VIKTOR

Hon har säkert massvis med förhållanden med kulturmän som har läst alla böcker och lyssnar på sån där konstmusik.

CHARLIE

Ja om du är rädd för finkultur är Ylva kanske inte den första tjejen att dejta?

VIKTOR

Nej precis. Hon pratar så konstigt ibland.

CHARLIE

Å andra sidan visar statistiken att par som är olika är lyckligare och håller ihop längre. Se på mig och Anne. Jag kan inte låta bli att älska henne, fast hon tror på horoskop och lyssnar på panflöjtscovers.

VIKTOR

Men... tänk om det här inte heller är på riktigt. Jag menar, visst det känns helt annorlunda än med Frida, men tänk om det här är lika... falskt. Jag fixar inte det.

106

INT. ATELJÉ - DAG

106

Moa ser på Ylva som står med frånvarande blick.

MOA

Låt det tredje mötet avgöra då! Var lite modern för en gång skull. Kärlek vid första ögonkastet är medeltid. Se på nutida sagor i stället. Nuförtiden är det alltid vid det tredje mötet som det avgörs. Titanic. Broarna i Madison. Punch Drunk Love. Alltid tredje mötet.

YLVA

Okej. Men då vill jag ha
ovedersägliga svar. Annars böjer
jag mig för ödet och accepterar min
roll i publikhavet som obotlig
kärleksanalfabet.

107 EXT. FIK - DAG 107

Charlie ser på Viktor som sitter med frånvarande blick. Han tar upp Viktors mobil som ligger på bordet.

CHARLIE

Jag kanske ska mässa henne och säga
att du är sjuk?

VIKTOR

Va? Nej!

108 EXT. TÅG - DAG 108

Det är en solig, frisk dag. Ylva sitter på tåget med blåst i håret.

109 EXT. ÖREBRO - DAG 109

Viktor går mot Örebro centralstation med blåst i håret.

110 EXT. ÖREBRO CENTRALSTATION - DAG 110

Viktor möter upp Ylva på perrongen. De omfamnar varandra. Den korta men intensiva kramen trycker bort nervositeten och de går iväg i solskenet, glada och lätta.

111 EXT. STADSPARKEN I ÖREBRO - DAG 111

Ylva och Viktor promenerar i den prunkande stadsparken.

De samtalar ibland, uppsluppet och harmoniskt, men låter det också vara tyst och insuper varandras samhörighet.

112 EXT. RESTAURANG STADSTRÄDGÅRDEN - ÖREBRO 112

Uteserveringen är full av nöjsamma gäster. Ylva och Viktor äter en frisk lunch.

YLVA

Usch det måste vara så deprimerande
att vara trädgårdsmästare.

Viktor ser sig om bland de utslagna blommorna i de
välarrangerade rabatterna.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)

Hur många går egentligen och
betraktar alla dessa blommor? Hur
många ser dem verkligen? Efter allt
slit. Skulle det vara någon
skillnad om det växte maskrosor och
gran här?

VIKTOR

Man kanske ser dem sådär, du vet,
omedvetet.

YLVA

Man kan ju hoppas. Det händer att
jag går igenom museer och när jag
kommer ut minns jag inte en enda
tavla. Stackars konstnärer. Men jag
försöker åtminstone. Eller så vill
jag bara känna mig finkulturell.
Kan jag säga att jag sett
utställningen, även om jag inte

(MER)

YLVA (forts)

minns något från den. Det här får

du inte berätta för någon. Jag

lider av patologisk intellektuell

fåfänga. Men jag försöker bli vän

med den. Det har jag hört att man

ska bli med obotliga sjukdomar. Den

har väl sina poänger. Förutom att

göra mig asocial och otillräcklig.

Och plåga andra med omständliga resonemang kring triviala
saker.

Vilken är din sämsta egenskap?

VIKTOR

Att jag inte är rolig.

YLVA

Det är du väl visst?

VIKTOR

Det är aldrig någon som skrattar när jag försöker.

YLVA

Jag har skrattat flera gånger.

VIKTOR

Det kanske är för att jag inte har försökt.

YLVA

Sluta försök då.

VIKTOR

Ja, jag ska försöka.

Ylva skrattar.

Plötsligt läggs två stora händer på Viktors axlar och Fiffi står bakom honom med ett brett grin.

FIFFI

Nejmen Viktor sitter du här och med kvinnligt sällskap och allt men kors i taket det hör minsann inte till vanligheterna inte.

Fiffi sträcker fram handen och hälsar på Ylva.

FIFFI (FORTS.) (CONT'D)

Hejduhejdu men ni kanske är släkt?

YLVA

Hej, Ylva, nej vi...

FIFFI

Ja Fiffi heter jag och är Viktors chef men det är aldrig några problem med Viktor inte han är så populär så vi andra vet inte riktigt hur han ber sig åt nej men sen har han ju inte familj och barn och sånt som vi andra måste kämpa med nej knappast det är nästan så vi undrat om han inte är homo det är det ju så många som är nuförtiden jovisst ikväll är det personalfest och vi tar lite fördrinkar här som vi brukar hela gänget är med...

Fiffi pekar mot ett långbord längre bort. Där sitter hemtjänstpersonalarna som höjer sina ölglas till hälsning, skrattar och flinar.

FIFFI (FORTS.) (CONT'D)

Ni kunde väl komma över och sen ska vi bowla det måste ni följa med på
(till Ylva)
tycker du om bowling?

YLVA

Nja, det...

FIFFI (FORTS.)

Jo det har blivit något av en tradition hos oss förstår du men Viktor han kommer alltid med ursäkter fast vi tycker att han nog kunde komma ut lite och träffa vanligt folk och inte bara gamla tanter eller spela såna barnsliga spel han håller på med och aldrig åker han på semester han har väl knappt varit på Canariaöarna kan jag tänkta eller hur Viktor vore det inte på tiden att du kom ut lite och inte satt hemma som en annan brukare...

YLVA

(avbryter)

Han är ju ute nu?

FIFFI

Vasadu jo visst men jag menar ordentligt inte bara fika men visst det är bra att du får ut han se han behöver nån som liksom drar i honom lite tror jag han är inte helt torr bakom öronen ännu...

Viktor reser sig plötsligt och lägger armen om Fiffis axlar.

VIKTOR

(övertrevligt)

Tack Fiffi men jag mår jättebra.

FIFFI

(ställd)

Oj, ja ja, jo jag menar bara att du kunde bjuda ti...

VIKTOR

Och jag vet att det låter
helknasigt men jag tycker faktiskt
inte om bowling! Jag förstår inte
hur man kan tycka det är roligt att
kasta hårda klot på några kägglor om
och om och om igen! Och jag tycker
inte om att gå ut på krogen, jag
tycker det är stökigt och bråkigt
och svettigt och jobbigt. Jag lovar
att jag har försökt men nu, förstår
du, tänker jag inte försöka mer.

Viktor vänder vänligt men bestämt Fiffi mot arbetskamraternas
bord och vinkar med tillgjort leende mot dem. De betraktar
den överraskande scenen och vinkar osäkert tillbaks.

VIKTOR (FORTS.) (CONT'D)

Så tack för att du bryr dig, hoppas
du får många strikes och lycka till
på dansgolvet. Hej då.

FIFFI

Jasså, ja, ja, hej hej...

Fiffi går förbryllad mot arbetskamraternas bord.

Viktor sätter sig igen. Ylva tittar fascinerat på honom och
sedan efter Fiffi.

YLVA

Och jag som trodde att jag pratade
mycket.

Viktor ler och pustar ut.

En ålderdomlig telefonsignal börjar ringa. Viktor tar fram
sin mobil som är av en mycket gammal modell.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)

Oj, samlar du på antik elektronik
eller?

Viktor svarar.

VIKTOR

Hej Inga har det hänt något? (...)
Vänta, lugna ner dig, vadå? (...)
Hur mycket? (...) Ojoj, Inga, jag
kommer direkt, ring ambulansen, men
jag kommer!

Viktor reser sig stressad.

VIKTOR (FORTS.) (CONT'D)
 Jag är ledsen men jag måste sticka,
 det är akut, men... gå inte... jag
 kommer tillbaks men... gå inte.

Ylva hinner inget säga förrän Viktor har sprungit iväg.

113 EXT. WADKÖPING - DAG 113

Viktor sicksackar igenom ett turisttätt Wadköping.
 Plötsligt märker han att Ylva springer jämsides med honom.
 Han ler överraskad mot henne och hon mot honom.

114 EXT. HYRESHUS - DAG 114

Viktor och Ylva skyndar in genom porten.

115 INT. UTANFÖR INGAS LÄGENHET - DAG 115

Viktor ringer på men öppnar den olåsta dörren. Han kliver in
 och Ylva följer efter.

116 INT. INGAS LÄGENHET - DAG 116

Viktor tittar in i vardagsrummet.

VIKTOR

Inga?!

Inga tittar ut från köket.

INGA

Nejmen Viktor? Är det måndag redan?

Viktor rusar fram till den gamla damen.

VIKTOR

Inga! Hur mår du? Har du ringt
 ambulansen?

INGA

Oj du har din fraulain med dig!

VIKTOR

Har du fått i dig för mycket
 insulin?

Inga och Ylva skakar hand.

INGA
Inga von Lieben. Angenehm.

YLVA
Ylva Dalhbeck.

VIKTOR
Inga!

INGA
Så bra att ni kom jag har köpt
alldeles för många toscakakor som
ni hjälper mig att äta upp.

VIKTOR
Jag ska ta dina värden.

INGA
Några mazariner blev det visst
också. Slå er ner, kaffet är klart.

Viktor går uppjagad in i badrummet och tar fram
sjuksköterskeinstrumenten.

Ylva går in i vardagsrummet och ler när hon ser att det redan
är framdukat.

Inga kommer in med en tredje kopp och slår i kaffet.

INGA (CONT'D)
Vilken överraskning! Jag har hört
så mycket om dig!

YLVA
Jaså? Som vadå?

Ylva sätter sig i soffan.

INGA
Skäms på dig, inte avslöjar jag
något. Men bara gott, det kan jag
försäkra, bara gott.

Viktor kommer in med en blodprovsticka och en tryckmätare.

INGA (FORTS.) (CONT'D)
Men snälla min Viktor det är ingen
fara med mig!

Viktor trycker försiktigt ner Inga i fåtöljen. Hon suckar men
låter honom ta blodprovet och pulsen.

INGA (CONT'D)
Men kaffe måste ni ju få!

VIKTOR

Det har du redan serverat.

INGA

Äsch då!

(till Ylva)

Längre tillbaks finns minsta detalj kvar, men kortminnet är kaputt. Nu är det ju ändå inte värst mycket att lägga på minnet dessa dagar.

Ylva ger Inga en toscakaka och tar en själv.

YLVA

Men kakorna är lika goda varje dag.

INGA

Ja det är en välsignelse. Och att jag har dig Viktor min kära vän.

Viktor avslutar sin undersökning.

VIKTOR

Jag tror du börjar bli bortskämd med det. Du är lika frisk som alltid.

INGA

Det måste vi fira! Man ska aldrig låta ett tillfälle att fira gå förbi! De blir ju inte heller fler med åren. Konjak!

Inga flyger upp och går ut i köket.

Viktor ler uppgivet mot Ylva. Hon ler tillbaks och klappar på soffplatsen bredvid sin.

117

INT. INGAS LÄGENHET - KVÄLL

117

Soffbordet är fullt av smulor och ytterligare framställda kakor, choklad och en konjakflaska. Några stearinljus i en fin kandelaber lyser upp rummet. Viktor och Ylva sitter avspända bredvid varandra i soffan. Inga njuter i fåtöljen.

INGA

Ja, herregud, och nu har de sagt att jag ska få en robot som ska ta hand om mig. Den ska rulla runt här i lägenheten och glo med en sån övervakningskamera.

(MORE)

INGA (CONT'D)

Jag sa att en sån hade jag hemma i DDR men då satt den inbyggd i väggen!

VIKTOR

Verksamhetscoachen kallar det för brukaranpassning.

YLVA

Du menar väl brukaravkastning?

De skrattar allihop.

Inga tar upp en Alladin-ask som ligger på bordet.

INGA

Vet ni, livet är som en chokladask - man vet precis vad man får.

Hon lyfter på locket och bara några få chokladpraliner finns kvar.

INGA (FORTS.) (CONT'D)

Och man äter fort upp de godaste bitarna och så sitter man där med körsbärslikören kvar.

Inga tycks plötsligt sorgsen. Hon slänger asken på bordet, börjar gräva under dynan på fåtöljen och hittar ett paket cigariller.

Viktor skakar uppgivet på huvudet när Inga tänder en cigarill på ett av stearinljusen.

INGA (FORTS.) (CONT'D)

Jag tänker inte fråga om ni röker för det förstår jag att ni inte gör. Ni är varken tillräckligt korkade för att inte begripa att det förstör hälsan eller tillräcklig olyckliga för att inte bry er. Själv är jag gammal och senil, så jag har dispens.

Inga tar ett bloss.

INGA (FORTS.) (CONT'D)

Min Oleksáedr, han rökte alltid cigariller. Han sa att livet är som en cigarill. Man ska röka fort, för då blir det kraftigare smak. Men då den tar också slut snabbare, min Oleksáedr.

YLVA

Har du någon bild på honom?

Inga lyser upp, reser sig och hämtar ett fint fotoalbum av mindre model. Ur det tar hon fram ett svartvitt fotografi

och ger till Ylva.

Ylva kryper närmare Viktor. De betraktar fotografiet som visar ett lättklätt, ungt par som sitter tätt intill varandra på en strand. De tycks förälskade och lyckliga som bara unga människor på gamla fotografier kan göra.

INGA

Ja tiden, kära barn, tiden. Jag känner mig som ett klädsträck med allt som hänger och dinglar på mig. Ända trösten är att huvet inte heller är som det borde. Det är en befrielse ska ni veta, att bli lite glömsk och virrig. Alla tankarna liksom ger upp efter ett tag.

Inga höjer glaset med konjak.

INGA (FORTS.) (CONT'D)

För inte borde väl jag sitta uppe så här länge och dricka sprit.

Skål!

De höjer sina glas och skålar.

INGA (FORTS.) (CONT'D)

Men nu ska ni gå ut och njuta av varandras sällskap denna vackra sommarkväll och inte sitta här och låtsas om en gammal kärring som mig.

Inga reser sig och Ylva och Viktor följer efter.

INGA (FORTS.) (CONT'D)

Kära Ylva, jorden kan allt få snurra lite till nu när jag har sett att du vandrar på den.

YLVA

Och du. Tack för en fin kväll.

VIKTOR

Du kan väl lova att dricka några glas vatten innan du lägger dig?

Inga klappar Viktor på kinden.

INGA
Ta vara på kvällen nu ungdomar.

118 EXT. STADSPARKEN - KVÄLL 118

Lite berusade, kakstinna och glada flanerar Ylva och Viktor iväg i den varma sommarkvällen.

Deras händer vaggas mot varandra men vågar inte gripa tag.

119 EXT. STORA HOLMEN - KVÄLL 119

De når fram till Stora Holmen - den lilla kobbe som angränsar till Stadsparken. Alla barn och föräldrar har för länge sedan gått hem. Långt bortifrån hörs stadsljud.

Lilleputtetåget står vemodigt parkerat på sin låtsasstation. Strax intill håller EN ÄLDRE MAN i konduktörsuniform på att låsa en kiosk. Han lyfter på sin kepsmössa och bugar lätt åt Ylva och Viktor när de går förbi.

Viktor stannar. Han går tillbaks och säger något till den gamle mannen. Ylva tittar nyfiket på.

Viktor går till lilleputtetågets sista vagn, öppnar den lilla dörren och vänder sig mot Ylva.

De ler mot varandra.

120 EXT. LILLEPUTTETÅGET - KVÄLL 120

Ylva och Viktor sitter tätt intill varandra i den sista vagnens trånga utrymme.

Tåget rullar runt holmen i maklig takt.

De slappnar av och låter sina kroppar vila sig mot varandra.

Solen går ner över svartån.

121 INT. VIKTORS LÄGENHET - KVÄLL 121

Viktor låser upp dörren och bjuder med en fånig gest Ylva att stiga in.

VIKTOR
Ja... välkommen.

Viktor tappar nycklarna på golvet och fumlar med galgarna när han tar emot Ylvas tröja.

Ylva går fram till vitrinskåpet och kikar in på de uppradade dvärgsoldaterna.

VIKTOR (FORTS.) (CONT'D)
Tycker du det är fånigt?

YLVA
(vänligt)
Lite grann.

Viktor tänder lampan i vardagsrummet och sovrummet.

VIKTOR
Ja nej men... så här bor jag,
alltså.

Ylva går förbi Viktor in i sovrummet. Deras kroppar snuddar vid varandra.

Ylva lägger sig på sängen.

VIKTOR (FORTS.) (CONT'D)
(nervöst)
Ja nej men jag har bytt lakan så
det är inga problem, jag sover på
soffan, det hade jag tänkt, absolut
det blir jättebra, vi... jag... ska
bara... det...

Ylva ska till att säga något men Viktor har redan virrat ut i köket. Hon ler och sluter ögonen.

Viktor skramlar och stökar i köket. Efter en stund kommer han in igen.

VIKTOR (FORTS.) (CONT'D)
Du kanske vill ha...
(märker att Ylva blundar)
...oj förlåt.

Viktor släcker sovrumslampan och lämnar dörren på glänt.

Ylva öppnar ögonen och lystrar. När hon hör Viktors fotsteg närma sig blundar hon igen.

Viktor smyger in och lägger en filt över Ylva. Oändligt försiktigt lägger han sig bredvid henne, så långt ifrån som den smala sängen tillåter.

Han ligger och tittar andaktsfullt på henne. Så blundar han.

Ylva öppnar ögonen och betraktar Viktor. Hon ser hans hand som ligger utslagen bredvid hennes kind. Hon blundar och lägger varsamt sin hand ovanpå hans.

Viktor öppnar ögonen. Han tittar på Ylva som tycks le. Viktor blundar.

Länge ligger de med ögonen slutna.

Så öppnar de långsamt ögonen samtidigt och tittar på varandra. Ler. Blundar. Somnar.

122 INT. VIKTORS LÄGENHET, SOVRUM - DAG 122

Ylva vaknar av solsken genom fönstret. Hon tittar sig sömndrucken omkring och upptäcker att hon är ensam i sängen och fortfarande har kläderna på sig.

Från köket hörs STILLSAMT SKRAMMEL (O.S.).

Ylva sträcker på sig och blickar tankfullt upp i taket.

123 INT. VIKTORS LÄGENHET, KÖK - DAG 123

Viktor dukar fram frukost på en bricka.

124 INT. VIKTORS LÄGENHET, SOVRUM - DAG 124

Viktor kommer in med brickan som håller full roomservice-klass.

Ylva sätter sig glatt upp i sängen och han lägger brickan i hennes knä.

YLVA
Åhh, vad gullig du är!

Viktor stelnar till.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)
Jag ska bara kissa.

Ylva ställer brickan bredvid sig och går mot hallen.

VIKTOR
Ja... det är därute... i hallen,
alltså, från hallen, det finns en
dörr där...

125 INT. VIKTORS LÄGENHET, BADRUM - DAG 125

Ylva tittar sig i badrumsspeglern och konstaterar med en axelryckning att hon ser okej ut.

Hon tittar på toalettstolen och stelnar till.

Toaletttringen är uppfälld.

Ylva blir stående ett ögonblick. Hon ler trött åt sig själv, faller ner ringen och sätter sig. Men en oroande rynka planterar sig mellan hennes ögonbryn.

126 INT. VIKTORS SOVRUM - DAG 126

Viktor vankar av och an i rummet.

Ylva kommer tillbaks.

YLVA
Vilken roomservice!

Ylva sätter sig på sängkanten och smakar på kaffet.

VIKTOR
Var det för svagt? För starkt
kanske?

YLVA
(ljuger)
Jättegott. Har du sovit bra?

VIKTOR
(ljuger)
Absolut! Jättebra. Och du? Sängen
kanske var för hård?

YLVA
(ljuger)
Inte alls. Det är bra för ryggen
med hårda sängar, har jag hört.

Viktor kan inte komma sig för att sätta sig bredvid henne.

Ylva tar en tugga av den kallnade rostade mackan.

Plötsligt hörs Ylvas smartphone spela sin ringsignal av dramatisk opera.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)
 (svarar)
 Hallå? (...) Thomàs! Hej!
 (...)
 Givetvis. (...) Roland
 Kluttigs?
 (...) Lucia di Lammermoor?
 (...) En
 sann ära!
 (skrattar)
 Det ska jag se till! Tack Tomàs du
 är bäst!

Ylva lägger på.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)
 Det var Thomàs, som du träffade på
 mingelfesten. Han är inte så farlig
 som han ser ut, och han besitter en
 outsinlig kunskap om allt från
 Petrarca till Adonis.

VIKTOR
 Jaha, oj.

YLVA
 Ja... poesi alltså.

Ylva får syn på en bok på nattduksbordet och tar upp den.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)
 Oj, läser du comics?

Ylva bläddrar i boken och ser besviken ut.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)
 Jag tyckte det såg ut som Craig
 Thomson. Eller Mats Jonsson, du
 vet? Strömquist? Stenmark?
 Hemmingsson?

Viktor rycker på axlarna.

VIKTOR
 Det är ett regelhäfte.

YLVA
 Jaha?

VIKTOR
 Till... Warhammar.

YLVA
 Ah. Intressant.

Ylva dricker en klunk av det dåliga kaffet.

Viktor pillar på CD-skivorna i hyllan.

127 INT. TÅG - DAG 127

Ylva sitter på tåget tillbaks till Stockholm, med tom blick.

128 INT. HEMTJÄNSTCENTRAL - DAG 128

Viktor sitter i fikarummet bland sorlande kollegor, med tom blick.

Sorgsen musik som fortsätter in i:

129 INT. HEDDAS KONTOR - DAG 129

Ylva står och väntar framför skrivbordet medan Hedda läser hennes text med sitt uttryckslösa ansikte.

Hedda reser sig och sakta infinner sig ett aldrig så litet leende på hennes läppar.

HEDDA

Detta är text. Komprimerat,
kliniskt språk befriat från
emotionellt avfall. Förkorta den
till hälften så trycker vi den i
fredagens tidning.

Den sorgsna musiken fortsätter in i:

130 INT. KULTURREDAKTIONEN - DAG 130

Ylva går genom kulturredaktionens kontorslandskap. Hon får syn på Thomàs som ger henne ett vänligt tummen upp.

Ylva ler tacksamt men glädjelöst mot honom.

Den sorgsna musiken fortsätter in i:

131 INT. SPELLOKAL - KVÄLL 131

Vännerna sitter runt rollspelsbordet. Viktor är så koncentrerad och sammanbiten att de andra nästan verkar rädda för honom.

VIKTOR

Jag torterar fram informationen och dräper därefter alla krigsfångar.

ANTON

Varför...

NIKLAS

Så får man väl inte göra!

CHARLIE

Nej, det är emot krigsrätten.

VIKTOR

(kallt)

Möjlighet att göra undantag enligt 249 paragraf 8. I nödfall där den egna värdigheten hotas. Det är särskilt för dvärgar. Varsågod och dö!

Den sorgsna musiken tilltar och fortsätter in i:

132

MONTAGE

132

Ylva ser på en dramatisk operaföreställning. Hon måste anstränga sig för att inte brista ut i gråt.

Rune sitter i sin fåtölj framför TV:n som visar Sömlös i Seattle. Viktor står bredvid försjunken i filmen. I bakgrunden syns Göran som tittar på klockan och antecknar.

Ylva sitter på krogen. I den omkringdansande folkmassan ser hon Moa och Boris i armarna på varsin partner. En man kommer fram men Ylva säger snabbt något som får honom att förskräckt vända på klacken.

Viktor köper dvärgsoldater i en figurrellspelsaffär. Några KIDS står bredvid och tittar avundsjukt på.

Ylva sitter på café med Thomàs. Han pratar och hon lyssnar frånvarande.

Viktor sitter och fikar med Inga. Hon pratar och han lyssnar frånvarande.

Ylva sitter hemma och försöker skriva. Hon ger upp och ställer sig framför fönstret. Därute är träden sensommargröna.

Utanför spellokalen är träden sensommargröna. Viktor parkerar sin cykel.

Ylva står och tittar ut genom fönstret. Därute har träden höstliga färger.

Utanför spellokalen har träden höstliga färger. Viktor cyklar därifrån.

Musiken upphör.

NEDTONING

Panflöjtsmusik.

UPPTONING

133 INT. ANNE OCH CHARLIES HEM - DAG

133

Radhuset är välstädat och prytt med rödbruna gardiner och gulbruna dukar. Stereon spelar PANFLÖJTSCOVERS. Den höggravida Anne dukar fint och Charlie lagar gratäng.

På golvet sitter Amelie med sina dockor. Barbie torterar Ken med ett strykjärn.

ANNE

Åhh det ska bli så spännande och se vad som händer!

CHARLIE

Det är inte ens säkert att han kommer.

ANNE

Ylva kommer, det skulle Moa se till.

CHARLIE

Jag kan inte släpa hit honom eller hur?

ANNE

Men dom är ju så olyckliga. Någon måste göra något!

CHARLIE

(ger henne en puss)
Och denne någon är förstås du min älskling.

ANNE

(fnissar)
Tänk vad överraskade de ska bli när de får syn på varandra.

(MORE)

ANNE (CONT'D)

Och lyckliga! Åhh, vad det är
mysigt med höst!

134 INT. ANNE OCH CHARLIES HEM, VARDAGSRUM - KVÄLL 134

På det dukade bordet står tända stearinljus och utspridda
höstlöv. Charlie och Anne pysslar fram maten.

Runt bordet sitter Ylva, Moa, Boris samt Marcus och Rebecka
från festen i sommarhuset. En stol bredvid Ylva är tom.

Det pratas för högan sky när det ringer på dörren. Charlie
går för att öppna.

Anne tittar med spänd förtjusning på Ylva, som ser oroligt på
Moa.

Viktor kommer in och vinkar fånigt till alla.

Ylva och Viktors blickar möts.

Viktor vänder tvärt och går ut i köket. Rebecka fnissar.

Ylva vänder sig mot Moa.

YLVA

(viskar)

Han skulle ju inte komma!

MOA

Oj då.

Anne ler mot Ylva och försöker höra vad de säger. Ylva
grimascherar ett leende tillbaks.

YLVA

Din jävel.

MOA

Jag trodde det där för överspelat?

YLVA

Det ÄR över. Vad är det då för
mening med att vi ses?

135 INT. ANNE OCH CHARLIES HEM, KÖK - KVÄLL 135

Charlie drar korken ur en flaska vin när Viktor stormar in.

VIKTOR

(viskar)

Hon skulle ju inte komma!

CHARLIE

Men du...

VIKTOR

Jag drar.

Charlie ställer sig i vägen för Viktor.

CHARLIE

(oväntat känslsam)

Argh! Du är så irrationell så jag blir helt galen! Du fattar ickebeslut baserad på information som du inte har om saker som du inte vet någonting om!

(raljerar)

Oj här är ett affärsförslag som skulle generera typ 100 miljarder men jag håller mig till min lilla hobbyfirma jag det är så tryggt.

Viktor tittar förvånat på Charlie.

CHARLIE (FORTS.) (CONT'D)

(lugnar ner sig)

Okej. Så här då: Din dvärgarmé kan ta sig över bergen för att beslagta druidernas heliga skatt. De kan också vara kvar i sin sketna by och spela yatzy. Så: vad blir dvärgbefälet order?

136

INT. ANNE OCH CHARLIES HEM, VARDAGSRUM - KVÄLL

136

Middagen är i full gång, det äts och pratas.

Viktor sitter på stolen bredvid Ylva. De försöker spela oberörda men sneglar då och då på varandra.

REBECKA

Jo, han i templet sa så, att vi har makten att välja våra tankar, förstår ni?

BORIS

Jojo...

REBECKA

Men precis! Nu tänkte du sådär lite skeptiskt "jojo". Men du kunde ha valt att tänka "JA!".

CHARLIE

Ibland är det rationellt att vara pessimistisk. Annars blir man bara besviken.

REBECKA

Ja, men "Lyckan är ett val, inte ett tillstånd." Det är upp till var och en, liksom.

YLVA

(cyniskt)

Ja, som jag sa till den där lame tiggaren på tunnelbanan. Ligg inte bara där, ryck upp dig människa!

REBECKA

Men precis! Man väljer det liv man vill leva, liksom!

MOA

Tänk att vara lycklig jämt, det skulle jag aldrig stå ut med.

ANNE

Men vänta ni tills ni får barn. Då kommer ni inse vad som VERKLIGEN gör livet värt att leva.

Rebecka kramar om Marcus.

REBECKA

Ja eller hur Marcus! Nej jag bara skoja!

MOA

Jag hatar barn.

ANNE

Men vet ni vad Amelie sa till mig häromdagen? "Om jag får chokladbollar varje kväll mamma, då älskar jag dig". Visst är hon underbar?

Viktor rycker förskräckt till när Amelie plötsligt står tätt intill honom.

AMELIE

(viskar till Viktor)

Har du liggat henne än?

ANNE
 (med bäbisröst)
 Men lilla gumman är du uppe?

Anne tar upp Amelie i famnen. Amelie tittar hela tiden stint på Viktor.

ANNE (FORTS.) (CONT'D)
 Du ska ju ligga och sössa sött
 lilla sötinösinosen min.

AMELIE
 Pappa jag vill räkna printal och så
 ska ni säga hur duktig jag är.

Skratt. Charlie och Anne ler stolta.

AMELIE (FORTS.) (CONT'D)
 Två. Tre. Fem. Sju. Elva. Tretton.
 Sjutton...

Alla tittar på Amelie och lyssnar på uppräknningen som aldrig verkar ta slut.

Ylva lutar sig mot Viktor.

YLVA
 (viskar)
 Ska vi fly?

Ylva reser sig och går mot altandörren. Viktor tvekar men följer efter.

137 EXT. ANNE OCH CHARLIES HEM, ALTAN - KVÄLL

137

Viktor stänger altandörren om applåderna och bravoropen.

Det är en mild höstkväll med kvardröjande skymningsljus.

Ylva står och blickar ut på radhusets lilla gräsplätt.

YLVA
 Om du fick starta om, och
 garanterat bli vad som helst i
 livet, vad skulle du välja då?

VIKTOR
 Jag vet inte... du, dom kanske
 undrar vad vi...

YLVA
 (avbryter)
 Jag skulle bli operadiva.
 (MORE)

YLVA (CONT'D)

Eller i alla fall körsångare. Bara att få vara med däruppe på scen. I musiken, med kostym och scenografi och allt. Få sjunga och gestalata allt det där... riktiga. Rakt jävla av bara.

VIKTOR

Vi kanske ska... gå tillbaks in nu?

YLVA

Står det så i regelboken?

Viktor skäms. Ylva skäms.

Viktor sätter sig i en hammock som står längs med väggen.

VIKTOR

Minst en kväll i veckan gör jag det där som du pratar om. Är någon annan. Dvärgen Thorgrim Grudgebearer, härskare över Karaz-a-Karak.

Ylva kan inte låta bli att le.

VIKTOR (CONT'D)

Jag kan alla regler och tillägg, alla strategier och alla fienders och vänners egenskaper. Och möter jag något okänt är det bara läsa i boken och slå med tärningarna.

Ylva sätter sig i hammocken så att mittenplatsen mellan dem gapar tom.

VIKTOR (CONT'D)

Men här, bland människor, på riktigt... Jag vet inte ens vad jag gör fel.

YLVA

Det kanske är lika bra det. Jag tycker hela tiden att jag ohjälpligt dras med. Skrattar åt skämt som inte alls är roliga. Säger skämt som inte alls är roliga. Bara för att vara till lags på något sätt. Och rätt som det är har man väl köpt hela paketet. Stressat sig till en framgångsrik karriär, gift sig med en framgångsrik man, skaffat sig framgångsrika barn.

(MORE)

YLVA (CONT'D)

Fast ingen kanske vill ha det så
pressar vi alla varandra till det.

VIKTOR

Ja, kunde vi inte bara låta
varandra vara ifred?

YLVA

Eller hur? Heter det inte att vi
alla är individer?

VIKTOR

Precis, då borde man väl få
bestämma själv?

YLVA

Och slippa bli påpackade alla
andras föreställningar om livet och
kärleken.

VIKTOR

Om jag trivs med att vara ensam så
måste väl jag få vara det?

YLVA

Vi lägger oss väl inte i om andra
blir tillsammans eller inte?

VIKTOR

Precis.

YLVA

Exakt.

Ylva börjar gunga på hammocken. De sitter tysta.

138 INT. VIKTORS LÄGENHET - KVÄLL 138

Viktor stänger dörren och blir stående i hallen.

139 INT. YLVAS LÄGENHET - KVÄLL 139

Ylva står med ytterkläderna i vardagsrummet.

YLVA

Galopp, galopp.

140 INT. INGAS LÄGENHET - DAG 140

Viktor och Inga tittar ner på maten i aluminiumförpackningen.

INGA

Jag ser inte maten för alla E:n.

Viktor håller maten i en kastrull och kryddar den. Inga ser oroligt på sin håglöse vän.

INGA (CONT'D)

Du har inte nämnt din fraulain på så länge? Är det illa ställt?

När Viktor inte svarar hämtar Inga det fina fotoalbumet från vardagsrummet. Det fotografi på Inga och Oleksánder som Inga tidigare visade för Viktor och Ylva ligger löst på första sidan.

INGA (CONT'D)

Vi var oskiljbara, du vet, jag och min Oleksánder.

Viktor serverar den uppfräschade lunchen och sätter sig mittemot.

Inga bläddrar långsamt och Viktor betraktar de fastlimmade svartvita fotografierna. De tycks alla vara tagna vid samma strand och samma sommar.

INGA (CONT'D)

Men sen... kaputt.

Viktor tittar förvånad på Inga.

INGA (CONT'D)

Det var en sommarromans.

VIKTOR

Vadå?... Ni var väl gifta?

INGA

Nejnej. Oleksánder sa att kärlek är som att röka en cigarill. Man ska röka fort, då blir det kraftigare smak.

VIKTOR

Men vi var väl... förälskade?

INGA

Om vi var! Han gjorde vad som helst för mig, och jag för honom!

VIKTOR

Så känslorna dog bort eller vad då?

INGA

Nej inte alls! Vi var oskiljbara!
En gång hoppade jag ner i havet när
han tap...

Viktor reser sig hastigt.

VIKTOR

Men varför lämnade ni varandra då?!

Inga tittar ställd på Viktor.

INGA

Men snälla Viktor... Han var från
Ukraina. Ja? Och, ja, helt
annorlunda. Vi var så annorlunda
förstår du. Och han var inte
särskilt förmögen, nej, det kan jag
inte tro. Och min mor! Hon skulle
aldrig...

VIKTOR

Så du dumpade honom?

INGA

Dumpa?

VIKTOR

Han ville men inte du?

Inga blir tyst en stund och samlar sig.

INGA

Min käre Viktor. Kärlek är en
färskvara. Det visste både
Oleksánder och jag. Vi var hela
tiden uppriktiga mot varandra, ja,
överens.

Inga slår igen fotoalbumet.

INGA (FORTS.) (CONT'D)

Kärlek gör sig bäst i korta,
intensiva ögonblick. Inget "Ihr
ewig", Din för evigt, nej nej, det
blir bara fel. Det vet du själv,
nu, efter detta med fraulain. Men
sörj inte, käre Viktor. Livet går
vidare. Se på mig! Jag har
tågloffat! Och har jag visat mina
bilder från Argentina?

Inga går ut i vardagsrummet för att hämta fler fotoböcker.

Viktor tittar ner på det igenslagna fotoalbumet. Den lösa bilden på Inga och Oleksáandr sticker ut från pärmen. Viktor tar fram det och betraktar det sorgset.

Viktor tittar mot vardagsrummet där Inga hörs stöka bland fotoböckerna. Han tar fram sin plånbok och lägger fotografiet i den.

Viktor går ut i vardagsrummet och går fram till Inga.

VIKTOR

Du har rätt. Nu måste jag ge mig av.

INGA

Redan?

VIKTOR

Jo, det är nog dags nu.

Viktor kramar om Inga. Hon klappar honom förvånad på kinden. Han ler stilla och går.

141

INT. HEMTJÄNSTCENTRAL - DAG

141

Hemtjänstcentralen är ombyggd. Väggar har slagits ut och målats om så allt är nu ett stort vitt rum sparsmakat med möbler. Kaffebryggaren har blivit kaffemaskin, soffan har blivit stolar, muggar har blivit glas.

Viktor kommer in till fikarummet där ett tiotal hemtjänstare, alla tjejer i tjugoårsåldern, sitter med mjölkkafe och pillar tyst på sina mobiltelefoner.

VIKTOR

Är det nån som har sett Göran?

Ingen lägger märke till honom.

VIKTOR (CONT'D)

(skriker)

VAR ÄR GÖRAN?!

Tjejerna tittar på Viktor. Någon fnittrar.

Göran dyker upp som från ingenstans.

GÖRAN

Tjena Viktor så bra jag ville talas vid lite med dig.

VIKTOR

Ja, jag...

GÖRAN

Ja, Viktor du gör ett utmärkt jobb här, det vet du att vi tycker. Högsta omdöme i alla förtroendemätningar jajamensan. Men nu är det så Viktor att vi måste se till effektiviteten också. Och beaktar man den detaljen Viktor så kan man tydligt se att där brister det i din utövning. Det är onödigt långt mellan inpasseringstiderna måste jag säga...

VIKTOR

Jag slutar.

GÖRAN

...men detta är... Förlåt vad sa du?

VIKTOR

Jag säger upp mig.

GÖRAN

Nej du missförstår mig, du gör ett jättebra jobb, verkligen jättebra. Det är bara den här lilla detaljen...

VIKTOR

Det är inte det. Jag måste sluta. Idag. Nu.

GÖRAN

Jamen kära, snälla, bästa medarbetare det går inte för sig. Det finns faktiskt något som kallas för uppsägningstid min vän.

VIKTOR

Tre veckor. Jag har trettioåtta veckors innestående semester att ta ut.

GÖRAN

Men... jo... men... det finns faktiskt något som kallas för semesteransöknings...framförhållning... tror jag... och den...

VIKTOR

Är två veckor ja. Host, host, oj vad jag mår dåligt det måste vara arbetsklimatet här som gör mig krasslig. Jag tvingas sjukskriva mig i minst två veckor från och med nu på direkten.

GÖRAN

Men... bästa medarbetare! Det... Man måste faktiskt ta sitt ansvar i verksamhetens produktionsflöde... Jag menar... nu när de andra blivit arbetsbefriade är det faktiskt du som har ansvaret att föra vidare det som kallas för den tysta kunskapen. Det är en naturlig process i övergången från...

VIKTOR

Du får fråga dina robotar om råd. Lycka till.

Viktor går och lämnar Göran häpen kvar.

142

INT. RESTAURANG - KVÄLL

142

Den fina restaurangen är fullsatt med sorlande människor.

Ylva och Thomàs sitter vid ett tvåbord. Ylva är dämpad och petar i maten. Thomàs är uppklädd och känns ansträngt högtidlig. I en gap slukar han allt i aperitif-glaset.

En KYPARE kommer in med eleganta varmrätter och fyller glasen med rödvin. Thomàs tar en stor klunk och börjar genast äta.

THOMÀS

Här är enda stället där man kan få LCHF-rätter av godtagbar klass. Ens själsliga välbefinnande börjar i magen, inte sant?

YLVA

Min mage befinner sig i ständigt uppror så det låter logiskt.

THOMÀS

Är det så? Du verkar så... säker på din sak. Och jag är inte ensam om att ha imponerats av dig. Ja, av dina texter alltså.

Thomàs upphör sitt frosseri och torkar sig om munnen.

THOMÀS (FORTS.) (CONT'D)
 Jag har därför tagit åt mig det
 ärofyllda uppdraget att å vår
 finkulturmadamchefs vägnar hälsa
 dig välkommen till redaktionen.

Ylva tittar stumt på Thomàs.

YLVA
 Du menar efter mina första uppdrag?
 Som en av era medarbetare?

THOMÀS
 Som en i kärnan. Fast anställning.
 50 procent, det är fler än många
 andra. Det är tillräckligt, tro
 mig. Hur som helst. Skål.

Thomàs höjer sitt glas men dricker glupskt ur allt vinet
 innan Ylva hunnit besvara hans skål.

Thomàs fortsätter sitt ätande.

YLVA
 (tomt)
 Det var min dröm.

THOMÀS
 Vasa?

YLVA
 (tomt)
 Mitt mål.

TOMÀS
 (äter)
 Ja, det...

Thomàs dricker upp resten av vinet. Kyparen närmar sig genast
 men hinner inte fram förrän Thomàs själv fyllt på sitt glas.
 Han tar ytterligare en klunk och fortsätter med sitt hastiga
 ätande.

THOMÀS
 (äter)
 Men jag vill... varna dig. Kolleger
 emellan. Detta eviga...
 språkifierande.
 (tittar på köttet)
 Är det här verkligen lamm? Hon
 tjatar så om det där. Språk, språk.
 Så fort man halkar till lite är hon
 där och sparkar. Usch! Ja... Skål.

Thomàs sveper nästan hela glaset vin. Ylva tittar oroligt på honom.

THOMÀS (FORTS.) (CONT'D)
 Nej det är inte alltid lätt för det gamla gardet att hålla värn när ni unga post-postmodernister kommer farande. Ni har fått det där med bröstmjölken. Det där med språket. Jag, jag är... en gammal romantiker, förstår du. Men det får du inte berätta för någon! Nej för helvete, då skulle det braka loss. Eller inte...

Thomàs inspekterar något på gaffeln.

THOMÀS (CONT'D)
 Det här är inte sparris... det här är ju svartrot förihelvete!
 (skriker)
 Hovmästarn!

Kyparen kommer fram. Thomàs pekar på sin tallrik.

THOMÀS (FORTS.) (CONT'D)
 Ser du vad det här är? Kolhydrater. En veckas diet... plågsam diet... åt helvete. Ni är skyldig mig en flaska vin.

143 INT. VIKTORS LÄGENHET - KVÄLL 143

Viktor står och tittar på dvärgarna i det upplysta vitrinskåpet. De är ännu fler än tidigare.

144 EXT. UTANFÖR RESTAURANGEN - KVÄLL 144

Ylva går bredvid den högberusade Thomàs och parerar honom när han tappar balansen. De går fram till en taxi. Ylva öppnar dörren.

TAXICHAUFFÖREN tittar trött bakåt mot dem.

THOMÀS
 (sluddrar)
 Ja jag brukar promenera. Det är...
 en lisa för själen. Usch.

Thomàs halvramlar in i baksätet.

YLVA
Du måste säga vart du ska.

THOMÀS
Vart?... where... "Where are the
songs of Spring?" Det... ja? "Ay,
where are they? Think not of
them..." No, nej... Nej!

Ylva suckar och makar sig in i baksätet.

145 INT. VIKTORS LÄGENHET - KVÄLL 145

Viktor häver ner alla dvärgar och deras tillbehör i en stor
plastpåse.

146 INT. TAXI - KVÄLL 146

Thomàs halvligger i baksätet. Ylva sitter bredvid.

THOMÀS
(sätter sig plötsligt upp)
"Försvunnen är min låga! Lik
flamman, som sig höjer, från
altaret mot luftens regioner."

Thomàs sjunker ihop igen.

THOMÀS (FORTS.) (CONT'D)
Men jag blir hellre ersatt av dig,
Amanda, Ylva.

YLVA
Ersatt?

THOMÀS
Hellre det än nån snorunge som
staplar semikolon på varandra.
Patrask!

YLVA
Har du fått sparken? Har jag fått
din tjänst? Men så skulle det
inte...

THOMÀS
Jajaja! "Himlens eld mig bränner.
Ett högre liv mitt väckta hjärta
känner".

Thomàs somnar.

147 INT. VIKTORS LÄGENHET - KVÄLL 147

Viktor letar långt inne i en garderob och hittar en ryggsäck som tycks härstamma från sent åttiotal.

Han packar ryggsäcken med några få klädesplagg och en necessär.

148 INT. YLVAS LÄGENHET - KVÄLL 148

YLVA
Fem espresso i en.

Ylva sätter koppen på bordet framför Thomàs som sitter i soffan med vaggande kropp.

YLVA (FORTS.) (CONT'D)
Sov du här i natt. Jag orkar ärligt talat inte med besväret att få hem dig.

Thomàs höjer koppen till en skål.

THOMÀS
Ja, varför inte? Låt oss fullända förnedringen.

YLVA
Du Thomàs, det är inte acceptabelt. Jag tackar nej!

THOMÀS
Det gör du inte alls. Jag har gjort mitt.

YLVA
Det där kan du inte ens tro på själv!

THOMÀS
Jag är av ett förlegat garde. Kärleken! Kärleken skulle jag... föra vidare. Från mun till öra, från text till öga. Jag skulle vara en uttolkare... av kärlekens... manifestationer.

YLVA
Vad sa du nu?

THOMÀS

Ja? Eller hur? Det är bara genom
konsten som man kan förnimma den
äkta kärleken, inte sant? Visst är
det så? Säg att du håller med mig?

YLVA

Jo, det...

THOMÀS

Ja!

Thomàs slår ut med armarna och skvätter ut kaffet på väggen
och i knät utan att märka det.

THOMÀS (FORTS.) (CONT'D)

När du hör Wagner, eller ser
Shakespeare, visst är det kärlekens
innersta väsen? Kan du bli
lyckligare än då?

Ylva sitter tyst.

THOMÀS (FORTS.) (CONT'D)

(försvinner i sig själv)

Det är bara genom Keats som man kan
erfara kärlekens jubel. Bara genom
Stagnelius som kvalen blir på
riktigt.

Ylva betraktar tankfullt Thomàs som sjunker djupare ner i
soffan och somnar. Hon drar av honom kavajen och de
kaffe-fläckiga byxorna och lägger en filt över honom.

149 INT. VIKTORS LÄGENHET - KVÄLL 149

På golvet i hallen står plastpåsen med dvärgarna och den
packade ryggsäcken.

Viktor ligger på sin säng och stirrar upp i taket.

150 INT. YLVAS LÄGENHET - KVÄLL 150

På soffan ligger Thomàs och snarkar.

Ylva ligger på sin säng och stirrar upp i taket.

151 INT. VIKTORS LÄGENHET - DAG 151

Viktor vaknar.

- 152 INT. YLVAS LÄGENHET - DAG 152
Ylva vaknar.
- 153 INT. VIKTORS LÄGENHET - DAG 153
Viktor tar en stor soppåse och slänger ner sina krukväxter och allt i sin kyl.
Han ser på sin CD-freestyle och sin mobiltelefon, ler sorgset åt minnet av Ylvas kommentar om hans ålderdomliga prylar. Så slänger han beslutsamt ner också dem i soppåsen.
- 154 INT. YLVAS LÄGENHET - DAG 154
Ylva betraktar Thomàs som sover som ett vuxet barn i soffan.
- 155 INT. VIKTORS LÄGENHET, HALL - DAG 155
Viktor står vid ytterdörren med ryggsäcken, soppåsen och plastpåsen med dvärgarna. Han drar en sista blick på sin lägenhet och går ut.
- 156 INT. YLVAS LÄGENHET - DAG 156
Ylva tittar upp på Birgit Nilsson-affischen och tar beslutsamt fram sin telefon.
- 157 INT. SOPRUM - DAG 157
Viktor slänger soppåsen. Precis när han stängt soprummets dörr efter sig börjar hans telefon att ringa.
- 158 INT. YLVAS LÄGENHET - DAG 158
Ylva väntar länge på att Viktor ska svara. Till slut ger hon upp och börjar nervöst att vandra omkring.
- YLVA
Okej, okej, okej. Nej, inte okej.
Inte alls okej.
- 159 EXT. ROLLSPELSAFFÄREN - DAG 159
Kidsen som förut avundsjukt såg Viktor köpa dvärgmodeller hänger utanför butiken och väntar på att den ska öppna.

Viktor kommer fram och ger utan ett ord plastpåsen till dem.
De tror inte sina ögon när de får syn på alla dvärgarna.

160 EXT. STOCKHOLMS CENTRALSTATION - DAG 160

Ylva springer och hinner precis med tåget mot Örebro.

161 EXT. ANNE OCH CHARLIES HEM - DAG 161

Anne öppnar ytterdörren och skiner upp.

ANNE

Viktor! Kommer du?!

Anne ger honom en kram.

ANNE (CONT'D)

Hur gick det i lördags? Berätta!

VIKTOR

Är Charlie hemma?

ANNE

(ropar in)

Charlie!

(till Viktor)

Kom igen! Är ni ihop nu va?!

Viktor är så sammanbiten att till och med Anne blir brydd.

Charlie kommer ut.

VIKTOR

(till Charlie)

Kan du snacka lite?

ANNE

Ja men verkligen! Kom in. Jag har
precis satt på te, höstglöd,
jättegott!

Viktor blänger bedjande på Charlie.

CHARLIE

Vi går en sväng.

ANNE

Ja, vad mysigt, jag hämtar Amelie.

CHARLIE

Vi två bara.

ANNE
 (skrattar)
 Jaha, killsnack va? Okej, jag
 fattar.

Anne blinkar skojfriskt.

Charlie stänger dörren.

CHARLIE
 Vad är det som har hänt?

162 INT. TÅG - DAG 162

Ylva försöker på nytt att ringa Viktor. När han inte svarar
 ringer hon ett annat nummer.

163 INT. MOAS LÄGENHET - DAG 163

Moa vaknar upp av att hennes telefon ringer. Hon ser sig om
 och får syn på en NAKEN, SOVANDE MAN bredvid sig. Han har ett
 koppel runt halsen och rivsår i ansiktet.

Moa svarar.

MOA
 (viskar)
 Aldrig före tolv har jag ju sagt!

164 INT. TÅG - DAG 164

YLVA
 Jag håller på att få en neuros här.

165 INT. MOAS LÄGENHET - DAG 165

MOA
 (viskar)
 Ja, det kanske är på tiden. Vänta.

Moa tar fram ett par handbojor från nattduksbordet och låser
 fast mannen. Han grymtar till och börjar sakta vakna.

Moa tar täcket om kroppen, lämnar mannen fastspänd och naken
 och går ut med telefonen i köket.

MOA (FORTS.) (CONT'D)
 Men jag trodde att ni hade fått
 till det äntligen?

166 EXT. UTANFÖR ANNE OCH CHARLIES HEM - DAG 166

Viktor och Charlie går sakta.

VIKTOR
Jag tänker... resa bort.

CHARLIE
Du reser ju aldrig någonstans?

VIKTOR
Nej. Just det.

CHARLIE
Men ni satt ju därute jättelänge?
Jag trodde ni blev tillsammans
eller nåt?

167 INT. TÅG - DAG/INT. MOAS LÄGENHET - DAG 167

YLVA
Nej, vi blev vänner!

MOA
Är inte det bra då?

168 EXT. UTANFÖR ANNE OCH CHARLIES HEM - DAG 168

VIKTOR
Jag trodde det var bra. Det kändes
bra... kanske. Men...

169 INT. TÅG - DAG 169

YLVA
Det är åt helvete!

170 EXT. UTANFÖR ANNE OCH CHARLIES HEM - DAG 170

VIKTOR
Det är åt helvete! Jag...

171 INT. TÅG - DAG 171

YLVA
...är på väg till honom nu. Jag
måste säga som det är. Jag kan inte
vara vän med honom.

172 EXT. UTANFÖR ANNE OCH CHARLIES HEM - DAG 172

VIKTOR
...jag vill ju bara kyssa henne
hela tiden!

173 INT. TÅG - DAG 173

YLVA
Jag vill ju bara kyssa honom hela
tiden!

174 EXT. UTANFÖR ANNE OCH CHARLIES HEM - DAG 174

CHARLIE
Men ska du inte bara ringa he...

VIKTOR
(avbryter)
Jag är ingen dvärg. Dvärgar är
uthålliga, djärva, modiga. De
skulle ta strid mot alla de där
smarta, snygga kulturmännen som hon
gillar. Men jag orkar inte med det
här. Jag ger upp, och flyr. Som
en... orch.

175 INT. MOAS LÄGENHET - DAG 175

Moa ler ömt åt sin vän.

I bakgrunden syns den fastkedjade, nakna mannen som med
oroliga blickar mot köket försöker ta sig loss.

176 EXT. UTANFÖR ANNE OCH CHARLIES HEM - DAG 176

Charlie ler ömt åt sin vän.

Viktor ger Charlie nycklarna till sin lägenhet.

177 INT. MOAS LÄGENHET - DAG 177

MOA
Lycka till då.

- 178 EXT. UTANFÖR ANNE OCH CHARLIES HEM - DAG 178
- CHARLIE
Lycka till då.
- 179 INT. TÅG - DAG 179
- Ylva sänker mobilen och tittar otåligt ut genom tågfönstret.
- 180 EXT. UTANFÖR ANNE OCH CHARLIES HEM - DAG 180
- Viktor lämnar Charlie som står kvar och ser efter honom.
- 181 EXT. ÖREBROS CENTRALSTATION - DAG 181
- Viktor går med sin ryggsäck mot Örebros centralstation.
- 182 INT. TÅG - DAG 182
- En mekanisk röst ropar ut att Örebro är nästa hållplats.
Ylva står redo vid vagnsdörren.
- 183 EXT. ÖREBROS CENTRALSTATION - DAG 183
- Tåget från Stockholm anländer på spår 2.
På spår 3 är folk i färd med att gå ombord på ett tåg mot Stockholm.
Viktor köper biljett i en automat och börjar gå mot trapporna som leder upp till perrongen till spår 2 och 3.
- 184 INT. TÅG - DAG 184
- Tåget har knappt hunnit stanna när Ylva häver sig i dörröppnaren och pressar sig ut.
- 185 EXT. TÅGPERRONG - DAG 185
- Viktor kommer uppför trapporna.
Ylva skyndar sig mot trapporna.
Precis när Viktor viker av mot spår 3 och försvinner i folkhopen når Ylva trapporna och försvinner ner.

186 INT. UTANFÖR VIKTORS LÄGENHET - DAG 186

Ylva ringer på dörren. Plötsligt blir hon nervös av att Viktor ska öppna, hon rättar till håret, går några steg fram och tillbaka. När inget händer blir hon i stället orolig. Hon ringer på igen.

187 EXT. ÖREBRO - DAG 187

Ylva sitter på en bänk och pratar i telefon.

YLVA

Va?! Resa? Vart då? Han reser väl aldrig någonstans?

188 EXT. ANNE OCH CHARLIES HEM - DAG 188

Charlie står på verandan och pratar i telefon.

I bakgrunden syns Anne kratta ihop löv i högar som Amelie metodiskt sparkar sönder.

CHARLIE

Nej. Just det.

189 EXT. ÖREBRO - DAG 189

YLVA

Men var? Hur? Inte utomlands väl?

CHARLIE

Jo, jag tror faktiskt det.

YLVA

Men... men... hur länge då?

CHARLIE

Det sa han inte, men... ja... det kändes som han menade... länge.

Ylva sänker telefonen och tittar förkrossad upp mot himlen.

190 INT. TÅG - DAG 190

Viktor tittar ut genom tågfönstret på den förbirusande världen.

Några säten ifrån sitter några TONÅRSTJEJER och fnissar.

Viktor tycks inte ens lägga märke till dem.

191 EXT. TÅGPERRONG - DAG 191

Ylva sitter tom och väntar på tåget till Stockholm.
På en bänk bredvid sitter ett par och håller om varandra.

192 EXT. STOCKHOLMS CENTRALSTATION - DAG 192

Viktor kliver av och följer skyltarna mot Arlanda Express.
Han köper en biljett i automaten och kliver på tåget.

193 INT. ARLANDA EXPRESS - DAG 193

En handfull passagerare sitter i tågvaggen. Viktor sitter med sin ryggsäck bredvid sig och tittar ut på perrongen.

Dörrarna på tåget är fortfarande öppna.

Viktor lägger tågbiljetten i sin plånbok. Där ligger det svartvita fotografiet av Inga och Oleksánder.

En HURTIG MAN i förtioårsåldern kommer inspringande och sätter sig pustande mitt emot Viktor.

Från tågets högtalare hörs en dataröst som hälsar alla passagerare välkomna.

Viktor håller upp fotografiet och betraktar det.

HURTIG MAN

Ahh! Kärlek!

Viktor tittar undrande på mannen.

HURTIG MAN (FORTS.) (CONT'D)

Kärlek!

Mannen pekar på kortet. Viktor rycker oförstående på axlarna.

Mannen tar kortet, vänder på det och pekar på den handskrivna text som står på baksidan.

HURTIG MAN (FORTS.) (CONT'D)

"Ihr ewig". Din för evigt!

Datarösten meddelar att det är tid för avgång.

Viktor stirrar på baksidan av kortet där det med handskrift står "Ihr ewig/O.".

HURTIG MAN (FORTS.) (CONT'D)

Kärlek!

VIKTOR

Nej. Det blev ingen kärlek. Han ville. Men Inga, hon... var för feg.

Tågets dörrar börjar gå igen.

Viktor rusar mot dörrarna som stängs precis innan han når fram. Desperat försöker han bända upp dem.

Tåget börjar sakta glida framåt.

Viktor ser sig omkring och trycker och rycker och drar i

allt han kan komma åt. Han lyfter på en plastskiva och drar i nödbromsen. Tåget stannar tvärt.

En SUR DAM reser sig förnärmad upp.

SUR DAM

Men det där går inte för sig!

Dörrarna går upp. Viktor springer ut. Ryggsäcken ligger kvar på sätet.

194 INT. TÅG - DAG 194
Ylva tittar ut genom tågfönstret på den förbirusande världen.

195 INT. STOCKHOLMS CENTRALSTATION - DAG 195
Viktor springer fram till blomsterståndet. Han tvekar framför den äldre floristen men får då syn på den yngre kollegan.

VIKTOR

Hej... igen. Vet du var Atlasbergen ligger?

Kvinnan skakar ursäktande på huvudet.

ÄLDRE FLORIST

Atlasbergen?

Viktor nickar hoppfullt.

ÄLDRE FLORIST (FORTS.) (CONT'D)

Atlasbergen ligger i Afrika.

Viktor suckar uppgivet. Den äldre floristen ler mot honom.

ÄLDRE FLORIST (FORTS.) (CONT'D)

Men Atlasberget ligger i Sickla.

Viktor ser lättad mot mannen.

ÄLDRE FLORIST (FORTS.) (CONT'D)
Gröna linjen söderut, av vid
slussen, utgång slussterminalen,
buss 401 mot...

196 EXT. SICKLA STRAND - DAG 196

Viktor kliver av bussen. Han har ett blompaket i handen. Med beslutsamma steg styr han upp mot Atlasbergen.

197 INT. BOSTADSHUS, NACKA - DAG 197

Viktor kommer innanför porten och går till listan över de boende i huset. Ylvas namn står inte med så hans försvinner ut igen.

198 INT. BOSTADSHUS, NACKA - DAG 198

Viktor tittar igenom namnen men inte heller här står Ylva med.

199 INT. BOSTADSHUS, NACKA - DAG 199

Viktor hittar Ylva Dahlbeck och pustar ut.

200 INT. UTANFÖR YLVAS LÄGENHET - DAG 200

Viktor ringer på dörren. Plötsligt blir han nervös av att Ylva ska öppna, han rättar till håret, går några steg fram och tillbaka. När inget händer blir han i stället orolig. Han ringer på igen.

Dörren öppnas. Thomàs står bakfull i strumplästen med öppen skjorta.

Viktor ryggar tillbaks.

THOMÀS
(sluddrar)
Sökeru Ylva? Ja vet inte. Vi... Det
blev... sent. Hon ligger nog
kvar... därinne. Ska jag väcka
henne?

Viktor tittar nedslagen på Thomàs som kisar mot honom.

THOMAS (CONT'D)
Blommor? Äre poeten?

- 201 EXT. STOCKHOLMS CENTRALSTATION, PERRONG - DAG 201
Passagerare strömmar ut från tåget. Sist ut kommer Ylva. Hon går sakta mot utgången.
- 202 EXT. STOCKHOLM - DAG 202
Viktor går tom genom Stockholms gator. Han har gjort sig av med blommorna.
- 203 EXT. STOCKHOLMS CENTRALSTATION, ENTRÉ - DAG 203
Ylva kommer ut från Centralstationen. Hon stannar nedanför statyn och ler sorgset åt minnet av när de omfamnades på just den plats där hon nu står.
En bit därifrån går Viktor mot entrén. Han går med sänkt huvud och Ylva står med blicken i fjärran.
Han närmar sig. Hon står kvar.
När det bara är någon meter mellan dem vänder sig Ylva och börjar gå bort i motsatt riktning.
Viktor kommer fram till den plats där hon ögonblicket innan stod. Han stannar upp och tycker sig omedvetet vädra hennes doft. Han ser sig omkring men missar henne precis när hon försvinner bort bakom några bilar.
Han ler sorgset åt minnet av när de omfamnades på just den plats där han nu står.
Han går in i Centralstationen.
- 204 EXT. STADSHUSBRON - DAG 204
Ylva går sakta över stadshusbron.
- 205 EXT. CENTRALSTATIONEN - DAG 205
Viktor står på perrongen. Ett Arlanda Expresståg anländer och slår upp sina dörrar.

206 EXT. STADSHUSKAJEN - DAG

206

Skymningen börjar lägga sig över det höstljumma Stockholm.

Ylva sätter sig på bänken där hon och Viktor tidigare satt tillsammans.

Hon får syn på andparet som ligger tätt bredvid varandra på samma ställe som förra gången. De betraktar henne med stursk nyfikenhet, som om de känner igen henne och undrar varför hon nu sitter där ensam.

Ylva tittar ut över den svartblanka riddarfjärden. Så får hon syn på en gestalt som kommer gående mot henne längst borta på stadshuskajen.

Viktor går längst stadshuskajen och tittar ut över den svartblanka riddarfjärden. Så får han syn på en gestalt som sitter på bänken där han och Ylva tidigare satt tillsammans.

Och de kan inte förstå att de faktiskt är där, båda två.

Viktor når fram till bänken. Han sätter sig, tätt intill, Ylva. Och det är självklart att de är där, båda två.

De ser på varandra.

Så, äntligen, kysser de varandra.

Från himlen börjar snöflingor oändligt sakta att falla.

NEDTONING

FINANSIERINGSPLAN

Titel Otänkbart

Produktionsbolag: Take Off

2/4 2023

NOTERA: I lila celler finns färdiga val i rullgardinsmenyn, i de blå cellerna fylls projektspecifika summor i och i gula celler finns färdiga formler.

Producent / Produktionsbolag SWE	Currency	Amount	Växelkurs	SEK	SEK	Budget %
Egeninsats/Deferment	SEK	500 000	1,00	500 000	500 000	1,9%
Svenska Filminstitutet/SFI	SEK	9 000 000	1,00	9 000 000	9 000 000	35,0%
TV licenser/Visningsrätter ex svt /tv4	SEK	1 500 000	1,00	1 500 000	1 500 000	5,8%
TV samproducentsinsats/eguity ex svt /tv4	SEK	1 500 000	1,00	1 500 000	1 500 000	5,8%
Distributör/MG	SEK	500 000	1,00	500 000	500 000	1,9%
Postprod/samproducentsinsats/eguity	EUR	1 000 000	9,27	9 270 000	9 270 000	36,0%
Utveckling manus	SEK	250 000	1,00	250 000	250 000	1,0%
Produktionsincitament	SEK		1,00	0	0	0,0%
Nordisk Film & TV Fond swe + No	SEK	400 000	1,00	400 000	400 000	1,6%
Film i Stockholm	SEK	1 000 000	1,00	1 000 000	1 000 000	3,9%
Eurimages	SEK	195 000	1,00	195 000	195 000	0,8%
Producent / Produktionsbolag NORGE	SEK		1,00	0	0	0,0%
Egeninsats/Deferment	SEK	500 000	1,00	500 000	500 000	1,9%
Norska Filminstitutet/NFI	SEK	800 000	1,00	800 000	800 000	3,1%
NRK	SEK	300 000	1,00	300 000	300 000	1,2%
	SEK		1,00	0	0	0,0%
	EUR		9,27	0	0	0,0%
	EUR		9,27	0	0	0,0%
	EUR		9,27	0	0	0,0%
	EUR		9,27	0	0	0,0%
TOTAL					25 715 000	100,0%

Financing per currency

	Fördeln. lokal valuta	
Financing SEK	64,0%	16 445 000
Financing NOK	0,0%	0
Financing DKK	0,0%	0
Financing EUR	36,0%	1 000 000

Fördeln. SEK

16 445 000
0
0
9 270 000
25 715 000

Rater

	Per 2011-09-30
NOK/SEK	1,17
DKR/SEK	1,24
EUR/SEK	9,27